ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κόκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 524

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 26ῃ Ἀπριλίου 1916.

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Η ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΜΕΡΙΜΝΑ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ

«Ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις, τά πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μόνοι γὰρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν· καὶ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομέν γε ἢ διανοούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ὃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν».

(Ἐπιταφ. μ' 5—10).

Τὴν ἄνωθι περικοπὴν ἐκ τοῦ ἀθανάτου ἐπιταφίου τοῦ Περικλέους παρὰ Θουκυδίδῃ παραθέτομεν ὧδε καὶ ἐν παραφράσει εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς:

«Καὶ προσέτι οἱ αὐτοὶ συμπολῖται καὶ τὰς ἰδιαιτέρας των ὑποθέσεις ἐπιμελοῦνται, καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καταγίνονται, καὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἔργα ἐπιδιδόμενοι, καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν, ὅκως ἔχοισι, ἀρκούντως πληροφορούμενοι κάθοιι μόνοι ἡμεῖς τὸν μὴ περιεργαζόμενον τὰ εἰρημένα συμφέροντα τῇ πατρίδι, δὲν τὸν στοχαζόμεθα ὡς ἄνθρωπον ἥσυχον, ἀλλ' εἰς τὸν κοινὸν βίον ἄχρηστον· καὶ ὅταν σκεπτώμεθα περί τινος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ἢ ὅταν γνωμοδοτῶμεν, δὲν στοχαζόμεθα τοὺς λόγους μας βλάβην τῶν ἔργων· ἀλλ' ἐὰν δὲν πληροφορηθῶμεν πρῶτον μὲ λόγον περὶ τῶν πρακτέων, πρὸς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κινηθῶμεν ἐμπράκτως, τοῦτο στοχαζόμεθα βλαβερόν».

Τὴν ἀρίστην καὶ πιστοτάτην εἰκόνα τοῦ Ἀθηναίου πολίτου ἔγραψεν ὁ δαιμόνιος Περικλῆς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ του, καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη παραμένει πάντοτε πρότυπον καὶ ὑπόδειγμα πάσης πολιτείας περὶ τὴν ἀγωγὴν καὶ διάπλασιν τῶν πολιτῶν ἐν αὐτῇ καὶ σήμερον ἔτι μετὰ πάροδον δισχιλίων καὶ πεντακοσίων ἐτῶν καὶ παρὰ τὴν συντελεσθεῖσαν τῆς ἀνθρωπότητος ἀνακαίνισιν διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ.

Μία τῶν μεγάλων ἀρετῶν πολίτου ἐλευθέρου εἶνε καὶ ἡ διηνεκὴς μέριμνα ὑπὲρ τῶν κοινῶν, τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ περισπᾷ καὶ ἀπορροφᾷ ὁλοσχερῶς ἡ περὶ τῶν ἰδίων διηνεκὴς φροντίς. Ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ Πολιτείᾳ, τῇ τελειοτάτῃ πασῶν, ὅσας εἶδέ ποτε ἡ ἀνθρωπότης, ὁ πολίτης, ὅστις ἀπείχετο καὶ ἠδιαφόρει πρὸς τὰ κοινά, δὲν ἐθεωρεῖτο ἁπλῶς φιλήσυχος καὶ φρόνιμος ἀλλ' ἄχρηστος καὶ οὐδενὸς ἄξιος.

Ἡ πρὸς τὰ κοινὰ ἀδιαφορία καὶ ἀποχὴ ἀπὸ τούτων εἴτε δι' ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος εἴτε καὶ ὑπὸ δειλίας χαρακτηρίζει κοινωνίαν ἀνθρώπων ἀπολιτίστων καὶ βαρβάρων, ἢ διεφθαρμένων καὶ ἐθελοδούλων, οἵτινες ἐπιτρέπουσιν ἑαυτοὺς ν' ἄγωνται καὶ φέρωνται ὑπὸ αὐθαιρέτων ἀρχόντων ἢ ὑπὸ ἀγυρτῶν καὶ τυχοδιωκτῶν.

Τοιαῦται κοινωνίαι ἢ πολιτεῖαι —ἀνάξιαι τοῦ ὀνόματος— ταχέως φθείρονται καὶ ἀποσυντίθενται ὑποδουλούμεναι καὶ ἐξουθενούμεναι εἰς ἀγέλην ἀνδραπόδων.

Εἰς τὰς ὀκέψεις ταύτας ἀγουσιν ἡμᾶς ἡ καταλαβοῦσα τὸ κοινὸν ἀδιαφορία καὶ ἀδράνεια περί τε τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ κοινὰ καθόλου, καὶ ἡ ὁλοσχερὴς ἀφοσίωσις πρὸς τὰ ἴδια, καὶ ἐκ τούτου μεγάλα μὲν συμφέροντα κοινὰ διακινδυνεύουσι, καὶ τὰ παιδευτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα καρκινοβατοῦσιν ἐπὶ τὰ χείρω πάντοτε βαίνοντα.

Μεγάλαι τάξεις πολιτῶν καὶ ἀγροτῶν διῆλθον καὶ διέρχονται δοκιμασίας, αἵτινες ἄλλως, ἂν δὲν ἀπεσβοῦντο, θὰ ἐπραΰνοντο, ἂν ἐγίνωσκε τὸ κοινὸν νὰ ὑπαγορεύῃ καὶ ἐπιβάλλῃ τὸ καθῆκον εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς προϊσταμένους αὐτοῦ.

Τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν ὁποίων διεξήγαγεν ὁ λαὸς ὅλος ὑπερδεκαετῆ πείσμονα ἀγῶνα, ἀποβαίνουσιν δοημέραι χείρονα ἢ πρὸ τοῦ ἀγῶνος τούτου, καὶ ἡ πολιτεία τῶν ἡγουμένων τῆς Ἐκκλησίας εἶνε κατὰ πάντα ἀξιοθρήνητος.

Θὰ προσπαθήσωμεν ἐν τούτῳ νὰ δείξωμεν προσεχῶς ὀλίγα ἐκ πολλῶν δείγματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀτονίας καὶ παραλύσεως, αἵτινες συνεπάγονται ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν ἐπί τε τὰ οἰκογενειακὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ἤθη καὶ τείνουσι νὰ καταστρέψωσι τὰ εὐγενέστερα καὶ ὑψηλότερα ἰδανικὰ τοῦ εὐγενοῦς τούτου λαοῦ.

Ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἀνεβίβασε διὰ μακρῶν ἀγώνων εἰς περιωπὴν καὶ ἀξιώματα ἐπὶ χρηστοτάταις ἐλπίσιν, αὐτοὶ συμπεριφέρονται πρὸς τὸν λαὸν μετ' ἀστοργίας καὶ καταφρονήσεως διαψεύδοντες πάσας τὰς ἐλπίδας του καὶ ἐμπνέοντες εἰς αὐτὸν τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὸν ἀπελπισμόν.

Ἡ παιδεία ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότατον μέλημα πάσης πεπολιτισμένης καὶ σωφρονούσης κοινωνίας, καὶ ταύτην ἐπιβουλεύονται ἐκεῖνοι οἵτινες ἐτάχθησαν ἄγρυπνοι φύλακες καὶ φρουροί, οἵτινες ὤφειλον νὰ γένωνται οἱ θερμότεροι καὶ ἐνθουσιωδέστεροι παράγοντες καὶ προστάται αὐτῆς.

Τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ καταλέξωμεν τῆς καταιγυχούσης τὸν τόπον τοῦτον πολλαπλῆς περὶ τὰ κοινὰ κακοδαιμονίας;

Ἡ πρὸς καιρὸν ἀποσεισθεῖσα δουλοπρεπὴς καὶ ἀνελεύθερος περὶ τῶν κοινῶν καθόλου ἀδιαφορία κατέλαβε πάλιν σχεδὸν πάντας, ἐπετράπη εἰς τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὸν ἐγωισμὸν νὰ ἀκολασταίνωσιν ἀδεῶς καὶ ἀνεπιτρεπτοτάτως παντοχοῦ, καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτῇ.

Ἐὰν ἀφεθῶσι τὰ καθ' ἡμᾶς νὰ χωρῶσιν, ὅπου ἔχουσιν ἤδη τραπῇ, θὰ κατακυλισθῶσιν ἀσφαλῶς εἰς βάραθρον ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδεμία θὰ ὑπολείπεται σωτηρία. Ἐὰν αἱ ἀνώμαλοι καὶ ἀληθῶς ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπωσι τὴν ζωηρὰν ἐκδήλωσιν σώφρονος καὶ ὑγιοῦς καὶ πεφωτισμένης κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, οὐδὲν οὐδένα κωλύει ὅπως μεριμνᾷ καὶ ἐπαγρυπνῇ καὶ ἐπεμβαίνῃ δραστηρίως πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἐθνικῆς παιδείας καὶ πρὸς ἄρσιν τῶν ουχνῶν Ἐκκλησιαστικῶν σκανδάλων ἅτινα πολὺ ἐπίβλαβῶς ἐπιδρῶσιν ἐπί τε τὸν λαὸν καὶ τὸν ἱ. κλῆρον.

Εἶνε καιρὸς ὅπως γένηται ἔντονος ὑπόμνησις τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων εἰς τοὺς προϊσταμένους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ κοινότητι, εἶνε καιρὸς ὅπως πᾶς πολίτης καὶ ἀγρότης παύσῃ ἀπορροφώμενος ὁλοσχερῶς ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεών του, καὶ ὡς πολίτης πεπολιτισμένος ἀληθῶς καὶ ἐλεύθερος διαδηλώσῃ ἐμπράκτως τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἀξίωσίν του, ὅπως οἱ ἐν τέλει εἴτε ἐν τῇ πολιτείᾳ εἴτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιδεικνύωσι μείζονα μὲν σεβασμὸν πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ κοινοῦ, μείζονα δὲ ἀφοσίωσιν καὶ στοργὴν πρὸς ὅ,τι ἔχει ὅσιον καὶ ἱερὸν ὁ λαὸς οὗτος.

Οὐτιδανὸς καὶ ἀχρεῖος ἐλογίζετο ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῶν Ἀθηναίων πᾶς πολίτης ἀδιάφορος καὶ ἀμεριμνῶν ὅλως περὶ τῶν κοινῶν· πῶς ἀρά γε πρέπει νὰ λογίζωνται τῶν πολιτῶν ἢ τῶν ἀρχόντων οἱ λυμαινόμενοι τὰ κοινὰ ἐν τε τῇ Πολιτείᾳ, ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ;

Ἀνάγκη ἕκαστος πολίτης ἢ ἀγρότης νὰ κατανοήσῃ ὅτι τὴν πρώτην καὶ μεγίστην ὑποχρέωσιν ἦν ἔχει ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ προόδου, ἐν αἷς περιλαμβάνονται καὶ ἡ προσωπικὴ εὐημερία καὶ πρόοδός του, ἀνάγκη νὰ καταμάθῃ ὅτι τότε μόνον εἶνε πολίτης ἐλεύθερος καὶ ἀληθῶς ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ ἀνδράποδον, ὅταν γνωρίζῃ νὰ διεκδικῇ καὶ ἐξασκῇ τὰ δικαιώματά του μετὰ παρρησίας καὶ θάρρους, μακρὰν πάσης ὑστεροβουλίας καὶ ἰδιοτελείας.

Τοιοῦτοι πολῖται καὶ ἀγρόται ἐπιβάλλουσι τὸν σεβασμὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐν πάσῃ ἀρχῇ καὶ ὑποχρεοῦσιν αὐτοὺς ὅπως πράττωσι πάντοτε τῷ κοινῷ προσήκοντα καὶ συμφέροντα.

Ἂς φροντίζωμεν νὰ μανθάνωμεν πάντες περὶ πασῶν τῶν κοινῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἐπηρεάζουσι καὶ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἤθη καὶ τὰ ἰδεώδη ἡμῶν, καὶ μετὰ πάσης εὐσυνειδησίας ἃς ἐξασκῶμεν πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶν δικαίωμα ἡμῶν. Ἐφόσον, ὅμως ἀφοσιούμεθα καὶ ἀπορροφώμεθα μόνον εἰς τὰ ἴδια ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν κοινῶν, μετὰ τῶν κοινῶν φθείρονται καὶ τὰ ἴδια, ἡμεῖς δὲ ὑφωρώμεθα ἀνδραπόδων ἀγέλη καὶ οὐχὶ Ἑλλήνων ἀπόγονοι.

ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

ΜΑΚΡΑΝ Η ΚΛΗΡΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχομεν μίαν ὁμολογίαν τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου περὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐκτροπῆς τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, ἐν τῇ ἐπιστολῇ του πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον, ἐν ᾗ πειρᾶται οὗτος νὰ πείσῃ τὰ μέλη αὐτοῦ ὅτι τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον του εἶνε διδασκαλεῖον, ἐφάμιλλον πρὸς τὸ Παγκύπριον Διδασκαλεῖον εἰμὴ καὶ ἀνώτερον τούτου,—καὶ εἶνε δυστύχημα ὅτι ἡ πλειονοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον προέβη μετ' ἀδικαιολογήτου σπουδῆς εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὸ Παγκύπριον Διδασκαλεῖον χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ μελετήσῃ καὶ ὑπολογίσῃ τὰς συνεπείας τῆς ψήφου αὐτῆς.

Ἐὰν τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον εἶνε πλήρες διδασκαλεῖον, τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ, ὑπάρχοντος ἤδη καὶ λειτουργοῦντος ἀπὸ ἐτῶν καὶ τριῶν ὅλων ἐτῶν τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου;

Δὲν θέλομεν νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐνταῦθα κατὰ πόσον ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ ἰσοτιμίας τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου πρὸς τὸ Π. Διδασκαλεῖον τοῦ Ἁγ. Κιτίου εἶνε βάσιμος, διότι ἡ ἀρθρογραφία ἡμῶν περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος εἶνε, ἂν συμφέρῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐν τῷ τόπῳ παιδείαν ὁ ἀνταγωνισμὸς δύο διδασκαλείων, ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ἀνεγνωρίζετο ὁπωσδήποτε ὡς πλήρες διδασκαλεῖον.

Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ἕνα μόνον λόγον ὑπάρξεως θὰ εἶχε, ὅπως παρέχῃ εἰς μικρὰς καὶ πτωχὰς κοινότητας διδασκάλους ἅμα καὶ ἱερεῖς, ὡς μὴ δυναμένας νὰ συντηρῶσιν ἀξιοπρεπῶς ἴδιον διδάσκαλον καὶ ἴδιον ἱερέα, καὶ ἵνα αἱ μεγαλείτεραι ἀστικαὶ καὶ ἀγροτικαὶ κοινότητες εὑρίσκωσι διὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἱερεῖς ὁπωσδήποτε μεμορφωμένους.

Οὐδεὶς βέβαιος οὐδέποτε διενοήθη ὅπως οἱ ἱεροδιδάσκαλοι ἀντικαταστήσωσι τοὺς λαϊκοὺς διδασκάλους εἰς ἅπαντα τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, διότι θὰ καθιεροῦτο οὕτω κληροκρατία, καὶ θὰ ἐπανηρχόμεθα εἰς τὴν ζοφερὰν ἐκείνην βυζαντινὴν περίοδον, ἥτις παρεσκεύασε καὶ συνετέλεσε τὴν κατάλυσιν τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας.

Θὰ ἀπετέλει τοῦτο ὀλεθρίαν ὀπισθοδρόμησιν ἐν τῷ χρόνῳ ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ χρηστοτάτων ἐλπίδων χωρεῖ πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἀτενίζει τὴν πλήρη ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀποκατάστασίν του.

Ἡ κληροκρατία ἀνάγεται εἰς παλαιτάτους χρόνους κατὰ τὰ πρῶτα στάδια τοῦ πολιτισμοῦ ἀρχαίων ἐθνῶν καὶ ἀπετέλεσεν ὀλέθριον ἀναχρονισμὸν ὅπου αὕτη ἐνεφανίσθη εἰς μεταγενεστέρους καιρούς.

Ἡ μεσαιωνικὴ ἱστορία τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν καὶ τινες περίοδοι τῆς Βυζαντιακῆς αὐτοκρατορίας πολλὰ διδάσκωσι περὶ τῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τῆς κληροκρατίας, ἡ Πορτογαλλία δὲ καὶ ἡ Ἱσπανία, αἱ δημοκρατίαι τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς ὑπάρχουσι καὶ σήμερον τρανώτατα παραδείγματα τῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τῆς κληροκρατίας.

Ἡ Γαλλία ἠναγκάσθη νὰ κηρύξῃ διωγμὸν κατὰ τῶν καλοχηρικῶν ταγμάτων ἵνα ἀπαλλαγῇ τῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τούτων καίτοι περιέπεσεν εἰς ὑπερβολὰς καὶ κατήντησεν εἰς ἀθεϊσμόν, οὐχ ἧττον παρουσιάζεται κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα ἢ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870-71, ὅτε μοναρχομένη καὶ ἐκληροκρατεῖτο.

Διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὡς πλήρους Διδασκαλείου τίθεται τὸ δίλημμα τόδε. Ἐὰν πάντες οἱ ἀπόφοιτοι τούτου γίνωνται ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι, ἐπικρέμαται ὁ κίνδυνος τῆς κληροκρατίας εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ βαθμηδὸν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν, τοῦθ' ὅπερ ἀποκρουστέον πάσῃ συνάμει ὡς ὀλέθριον εἰς τὴν ὕπαρξιν αὐτὴν τοῦ ἔθνους ὡς ἐλευθέρου καὶ πεπολιτισμένου.

Ἐὰν δὲ οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου παραμένωσι λαϊκοί, ἀποκρούοντες τὸ κληρικὸν ἀξίωμα,—τοῦθ' ὅπερ καὶ τὸ πιθανώτερον—ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου οὐδένα ἔχει λόγον, ὑπάρχοντος ἤδη καὶ λειτουργοῦντος τοῦ Παγκυπρ. Διδασκαλείου, ἄλλως, ἐκ τῆς πληθωρικῆς παραγωγῆς διδασκάλων ἡ οἰκονομικὴ καὶ μετ' αὐτῆς ἡ ἠθικὴ κατάστασις αὐτῶν θὰ ἀποβῇ τὰ μάλα δυσάρεστος, ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ τῆς ἐθνικῆς παιδείας καὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου παρ' ἡμῖν.

Τὸ δίλημμα τοῦτο αἴρεται, ἐὰν τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον περιωρίζετο εἰς τὴν προμήθειαν Ἱεροδιδασκάλων εἰς μικρὰς μόνον καὶ ἀπόρους κοινότητας, μὴ δυναμένας, ὡς εἴπωμεν ἀνωτέρω, νὰ συντηρῶσιν εὐπρεπῶς ἴδιον ἱερέα καὶ ἴδιον διδάσκαλον. Κληρικοὶ ὅμως διδάσκαλοι εἰς ἀστικὰς καὶ μεγάλας ἀγροτ. κοινότητας θὰ ἦσαν περιττοὶ καὶ μάλιστα ἐπιζήμιοι, οὐ μόνον διὰ τὰς κληροκρατικὰς τάσεις αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν θὰ ἐπήρκουν εἰς ἀμφότερα τὰ καθήκοντα αὐτῶν· ἢ παπᾶς παπᾶς ἢ ζευγᾶς ζευγᾶς λέγει δημώδες λόγιον, ἐκφράζον μίαν ἀλήθειαν τῆς λαϊκῆς σοφίας.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ σκοπὸς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου θὰ ἦτο οὕτω περιωρισμένος καὶ μετά τινα χρόνον ἡ λειτουργία του πρὸς παραγωγὴν Ἱεροδιδασκάλων θ' ἀπέβαινε περιττή, μία μόνη φαίνεται περίπτωσις καθιστᾶσα τὴν λειτουργίαν Ἱεροδιδασκαλείου διηνεκῆ, ἐὰν τοῦτο συνδυάζετο πρὸς τὸ Π. Διδασκαλεῖον, ὡς ἐπρόκειτο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, καὶ μόνον διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου θὰ παρεσκευάζοντο ἄριστοι μὲν Ἱεροδιδάσκαλοι διὰ τὰς μικρὰς καὶ πτωχὰς κοινότητας, ἄριστοι δὲ ἐφημέριοι διὰ τὰς πόλεις καὶ τὰς κωμοπόλεις καὶ ἄλλας πολυανθρώπους καὶ εὐπόρους κώμας.

Τοιοῦτοι ἐφημέριοι ἀντὶ ἐπιμισθίου θὰ ἐδίδασκον τὰ θρησκευτικὰ εἰς τὰς ἀστικὰς ἢ δημοτ. σχολὰς καὶ ἐν πολλοῖς θὰ συνεργάζοντο λίαν ἐπωφελῶς μετὰ τῶν λαϊκῶν συναδέλφων αὐτῶν πρὸς πᾶσαν πνευματικήν, ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

Τὸν συνδυασμὸν τοῦτον ἐννοοῦμεν ὡς ἑξῆς:

Ἓν μόνον θὰ ὑπάρχῃ καὶ θὰ λειτουργῇ Διδασκαλεῖον, τὸ Π. Διδασκαλεῖον καὶ παρ' αὐτὸ μονοτάξιον ἢ διτάξιον Ἱεροδιδασκαλεῖον, εἰς ὃ θὰ μετέβαινον οἱ ἀπὸ τοῦ Διδασκαλείου ἀποφοιτῶντες καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἱερωθῶσιν.

Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται ὅροι τινὲς οἱ ἑξῆς: Εἶνε ὑψιστάτη παιδαγωγικὴ ἀρχὴ ὅτι οἱ διδάσκαλοι πρέπει νὰ ἐκλέγωνται μεταξὺ τῶν νομιμονεστέρων καὶ εὐαγωγοτέρων παίδων καὶ ἐφήβων, καὶ ἀτυχῶς σήμερον τὰ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα δὲν εἶνε ποσῶς θελκτικόν, διότι καὶ ἐπίμοχθον εἶνε διὰ πάντα εὐσυνείδητον διδάσκαλον καὶ ἀμείβεται πολὺ κακῶς, καὶ ἵνα τις ἐπιδοθῇ εἰς αὐτὸ ἢ πρέπει νὰ διαπνέηται ὑπὸ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὸ θεῖον ἀληθῶς ἀλλ' ἀχάριστον τοῦτο ἔργον ἢ νὰ κατατρύχηται ὑπὸ μεγάλης οἰκονομ. στενοχωρίας, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι παρ' ἡμῖν ὡς καὶ παντοχοῦ ἀλλοῦ οἱ ἀπορώτεροι ἐπιδίδονται εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, καὶ αὐτοὶ πᾶσαν καταβάλλουσιν εὐκαιρίαν ὅπως ἀπαλλαγῶσιν ἐπιδιδόμενοι εἰς ἐπικερδές τι ἔργον.

Ἐν Ἀμερικῇ τὰ 9/10 τῶν διδασκόντων εἰς τὰ ἀρρεναγωγεῖα εἶνε διδασκάλισσαι, διότι οἱ ἄρρενες προτιμῶσι νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἔργα ἐπικερδῆ, καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ σταθερῶς ἐλαττοῦνται οἱ διδάσκαλοι καὶ ἀναπληροῦνται ὑπὸ διδασκαλισσῶν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Καὶ παρ' ἡμῖν ὅσῳ προάγεται ἡ εὐπορία καὶ οἱ νέοι θὰ εὑρίσκωσιν ἄλλα στάδια κερδοφόρα, θ' ἀποφεύγωσι τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα. Ἤδη οἱ μαθηταὶ τοῦ Διδασκαλείου, μετὰ τοῦ διδασκαλικοῦ πτυχίου διὰ μελετῶν ἰδιαιτέρων ἐπιζητοῦσι καὶ ἐπιτυγχάνουν καὶ ἀπολυτήριον κλασικοῦ Γυμνασίου, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ν' ἀπαλλαγῶσί ποτε τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Διδασκαλείῳ φοιτήσεως αὐτῶν θεωροῦσιν ἐφήμερον, καὶ φανταζεταί τις μετὰ πόσου ζήλου διδάσκουσι τοιοῦτοι διδάσκαλοι (!)

Ἡ θύρα τοῦ Πανεπιστημίου πρέπει νὰ κλείσῃ διὰ τοὺς διδασκάλους, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὴν ἀπόφασιν νὰ ζήσωσιν ὡς διδάσκαλοι καὶ νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ὁ βίος ὅλος αὐτῶν πρέπει νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, νὰ ὦσι δὲ ὑπερήφανοι καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἔμπλεοι πρὸς τὸ θεῖον ὄντως ἔργον αὐτῶν.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, οἵας ἀνωτέρω εἴπομεν, ἡ ἐκλογὴ νέων εὐφυῶν εὐαγώγων καὶ χρηστοήθων διὰ τὸ διδασκαλεῖον θὰ ἦνε κατορθωτὴ μόνον, ἐὰν ἡ φοίτησις ἐπιτρέπεται δωρεὰν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον καὶ παρέχωνται δωρεὰν τά τε διδακτικὰ βιβλία καὶ αὐτὴ ἡ γραφικὴ ὕλη—Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰ Μαράσλεια διδασκαλεῖα τῆς Φιλιππουπόλεως ἄλλοτε, εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ εἰς τὸ ἐν Σάμῳ τοῦ Μικρασιατ. Συλλόγου εἰς τοὺς σπουδαστὰς διδάσκαλους παρέχεται ἐπὶ τούτοις καὶ ἡ συντήρησις ἐν οἰκοτροφείῳ δωρεάν.

Οὕτω μόνον ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ προσέρχωνται νέοι εὐφυεῖς, εὐάγωγοι καὶ χρηστοήθεις—καὶ μόνον τοιοῦτοι νὰ γίνωνται δεκτοί—διατεθειμένοι νὰ ἐπιδοθῶσι μετὰ ζήλου εἰλικρινοῦς εἰς τὸ θεῖον ἀληθῶς ἔργον.

Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον θ' ἀποτελῇ συμπλήρωμα τοῦ Διδασκαλείου, καὶ οὐχὶ ἀντίπαλον καὶ ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ, ὡς ἀνέδειξε τοῦτο σήμερον ὁ Ἁγ. Κιτίου, ἐπὶ μεγίστῃ μὲν βλάβῃ τῶν διδασκάλων καὶ τῆς παιδείας, χωρὶς δὲ οὐδὲ πόρρωθεν νὰ θίγῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεώς του, τὴν παροχὴν δηλονότι μεμορφωμένων ἱερέων.

Περὶ τούτων, ἐλλείψει χώρου ἐν τῷ παρόντι, θὰ διαλάβωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ.

Η ΣΤΡΑΤΗΓ. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΤΑ ΠΡΟΕΧΟΝΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ

Τὸ Ἀσιατικὸν ἔδαφος, τὸ ἔδαφος τῆς Τουρκ. Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε τώρα ἐστρατοπεδευμέναι αἱ Ρωσικαὶ καὶ αἱ Βρεττανικαὶ δυνάμεις, παρέχει ἀξιομνημόνευτον παράδειγμα τῆς καταστροφῆς ἥτις δύναται νὰ συντελεσθῇ ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς κακοδιοικήσεως διὰ τῶν αἰώνων. Ἐν τῷ παρελθόντι, τὰ ὄρη, αἱ κοιλάδες καὶ τὰ ὀφίπεδα, αἱ παραποτάμιοι πεδιάδες καὶ αἱ πλαισιούμεναι ὑπὸ πολυαρίθμων νήσων ἀκταί του ἔχουσι διαθρέψῃ λαμπροὺς πολιτισμοὺς καὶ ἐγένοντο κοιτὶς ἰσχυροτάτων κρατῶν. Ἐγεννήθησαν ὁσαύτως ἐκεῖ ἡ Ἰουδαϊκὴ καὶ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία.

Ἡ ἀχανὴς αὕτη χώρα ἔχουσα ἐκ-

τασιν 700,000 ἀγγλ. τετραγ. μιλίων διακρίνεται γεωγραφικῶς εἰς τέσσαρα τμήματα. Πρῶτον εἶνε ἡ παράλιος χώρα. Εἰς πολλοὺς τόπους, ἰδίᾳ εἰς τὴν βόρειον Συρίαν καὶ τὴν βόρειανατολ. Μ. Ἀσίαν τὰ ὄρη κατέρχονται ἀποτόμως εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς τὴν δυτικὴν Μ. Ἀσίαν ἡ κάθοδος εἶνε βαθμιαία καὶ αἱ κλιτύες καὶ ἡ παράλιος γῆ περιλαμβάνουσι πολὺ γόνιμον καὶ ἀξόλογον γῆν. Αὕτη ἦτο ἡ κοιτὶς τῶν περιφήμων Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν ἐν Ἀσίᾳ —ἡ Ἰωνία, ἡ Αἰολὶς καὶ ἡ Δωρὶς, καὶ αἱ πολυάριθμοι καὶ πλούσιαι πόλεις αὐτῶν πυκναὶ διέστιζον τὰς πολλὰς νήσους καὶ τὰς βαθείας κολπώσεις κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν. Σήμερον μόνη ἡ Σμύρνη διατηρεῖ τὸ ἀρχαῖον μεγαλεῖον της. Κατὰ μῆκος τῆς πρὸς τὸν Εὔξεινον παραλίας, ὑπάρχουσιν ἀκόμη τόποι, ὡς ἡ Τραπεζοῦς, εἵτινες εἶνε ἐνδιαφέροντες. Οἱ ἀναγνῶσται τοῦ Ξενοφῶντος οὐδέποτε λησμονοῦσιν ὅτι εἰς τὴν Τραπεζοῦντα ἀνεπαύθησαν οἱ μύριοι Ἕλληνες μετὰ τὴν θαυμασίαν διέλευσιν των ἢ ἀνάβασιν ἀπὸ τῶν Κουνάξων. Εἰς τὴν Συριακὴν παραλίαν αἱ ἀρχαῖαι Φοινικικαὶ πόλεις Τύρος καὶ Σιδών, ἡ Γεβαλ καὶ ἡ Ἄραδος ἐξέλιπαν, καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν ἔλαβεν ἡ Βηρυτός.

Ἡ δευτέρα μεγάλη χώρα εἶνε τὸ ὀροπέδιον τῆς Μ. Ἀσίας. Ἡ Μ. Ἀσία σχηματίζει οὕτω εἶδος ὑπερμεγέθους φρουρίου. Τὸ ἐξηρημένον ἐσωτερικὸν αὐτῆς δὲν ὑδρεύεται καλῶς, κατὰ τόπους ὅμως εἶνε ἐπιδεκτικὸν ἐκτεταμένης καλλιεργείας.

Τρίτη χώρα εἶνε τὸ τρομερὸν ὑπὸ σωροῦ ὀρέων ὀροπέδιον τῆς Ἀρμενίας. Ἡ χώρα αὕτη ἔχει μεγάλην στρατηγικὴν σημασίαν, ἢ κατέχουσα αὐτὴν δύναμις δύναται νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ἀπὸ τῶν βορειανατολικῶν, περικάμπτουσα τὴν πλευρὰν τῆς ἀμύνης τοῦ Ταύρου.

Ἡ Ἐρζερούμ (Θεοδοσιούπολις) εἶνε σήμερον, ὡς καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα τὸ μέγα μεθόριον φρούριον, καὶ ἡ ἅλωσίς του ἀποτελεῖ συμβεβηκὸς πρώτης σημασίας.

Κατόπιν ἔχομεν τὴν μεγάλην παραποτάμιον χώραν, τὴν Μεσοποταμίαν —τὸ δῶρον τοῦτο τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος. Στρατηγικῶς εἶνε καὶ ὑπῆρξε πάντοτε ἐκτεθειμένη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιδρομέων ἀπὸ τῶν ὀρέων, ἅτινα φράττουσιν αὐτὴν ἀνατολικῶς καὶ βορείως, ἔχει κατακτηθῇ ἐπανειλημμένως ὑπὸ ἐπιδρομῶν ἐκ τῶν μερῶν τούτων. Τώρα ἀπειλεῖται εὐθέως ὑπὸ τῆς Βρεττανίας ἀναβάσεως παρὰ τοὺς ποταμοὺς καὶ ὑπὸ τῶν Ρώσσων κατερχομένων ἀπὸ τῶν Ἀνατολ. ὀρέων Ἡ Κερμανσάχ, τὴν ὁποίαν ἐκυρίευσαν οἱ Ρῶσσοι, ἀπέχει 170 μίλια κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τῆς Βαγδάτης.

Ἐν τέλει ἡ Συρία εἶνε χώρα κειμένη κατ' ἰδίαν, σχηματίζουσα τὴν λεωφόρον μεταξὺ Μ. Ἀσίας, Ἀρμενίας καὶ Μεσοποταμίας ἀφ' ἑνὸς καὶ Αἰγύπτου ἐξ ἄλλου. Ἐκρατήθη πάντοτε ἐν τῷ παρελθόντι ὑπὸ τῆς ἰσχυροτάτης κάκστοτε, ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ, Δυνάμεως ἢ διεμερίσθη μεταξὺ τούτων, ὥστε οὐδέτερος ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐπικρατήσῃ.

Πόλεις τινὲς τῆς Συρίας εἶνε πολὺ ἀρχαῖαι. Ἡ θέσις τῆς Ἱερουσαλὴμ συνεχῶς ἔχει κατοικηθῇ ἀπὸ 4000 ἐτῶν καὶ ἡ Δαμασκὸς εἶνε ἐξίσου πρὸς ταύτην ἀρχαία. Ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς παρόντας καιρούς.

Ὁ σιδηρόδρομος Βαγδάτης παρακολουθεῖ γενικῶς ἐγγύτατα τὴν ἀρχαίαν ἐμπορικὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου εἰς τὴν Μεσοποταμίαν—τόσον ὀλίγον μετεβλήθησαν οἱ ὅροι. Ὁ Συριακὸς σιδηρόδρομος ἀκολουθεῖ ἐν γένει τὴν ἀρχαίαν ἐμπορικὴν ὁδὸν διὰ μέσου τῆς Συρίας.

Ἐνδιαφέρον σημεῖον πρὸς σημείωσιν εἶνε ἡ πρὸς τὴν θάλασσαν προσέγγισις τοῦ σιδηροδρ. Βαγδάτης καθόσον οὗτος διαπερᾷ τὰς Κιλικίας Πύλας. Αἱ Κιλίκιαι Πύλαι ἐγένοντο πάντοτε ἡ κυρία ὁδὸς ἐπιδρομῆς, καὶ δύνανται ἀκόμη νὰ διαδραματίσωσι μέγα μέρος ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἡ στρατηγικὴ ὡσαύτως θέσις τῆς Κύπρου εἶνε ἀξία σημειώσεως. Ἐκρατήθη αὕτη πάντοτε, ὡς εἰκός, ὑπὸ τῆς κυριαρχούσης ναυτικῆς Δυνάμεως ἐν τῇ Μεσογείῳ, καὶ οὐδέποτε στρατιωτικὴ δύναμις ἄμοιρος ναυτικοῦ κατέλαβεν αὐτὴν (οἷα ἡ Ἀσσυρία.) Ἡ θέσις της, ἀπειλοῦσα ἐν χερσὶ ναυτικῆς Δυνάμεως τὴν Μ. Ἀσίαν, τὴν Συρίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον, εἶνε ἀξιοσημείωτος.

Τὰ ἐνδότερα τῆς Μ. Ἀσίας περὶ τὴν λίμνην Τοῦζ Τσελοῦ (Τάττα) πιστεύεται ὅτι οὐδόλως εἶνε γυμνὰ καὶ ἄξενα, ὡς νομίζουσι πολλάκις. Ἡ βορεία Συριακὴ ἔρημος δὲν εἶνε ὡσαύτως ἄνυδρος καὶ οὐδόλως ἄβατος.

Ἐν τέλει ἡ στρατηγικὴ σημασία τῆς Ἀρμενίας πρέπει ἅπαξ ἔτι νὰ ἐξαρθῇ. Ὁστισδήποτε κρατεῖ στερεῶς τὴν Ἀρμενίαν δεσπόζει τῆς στρατηγικῆς καταστάσεως. Οἱ Ἀσσύριοι οὐδέποτε ἐκυρίευσαν τὴν Ἀρμενίαν, καὶ δι' αὐτῆς, γενικῶς εἰπεῖν, ἐπῆλθον οἱ καταστροφεῖς τῆς. Ὁ μέγας Βυζαντινὸς Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος ἐνίκησε τοὺς Πέρσας καταλαβὼν τὴν Ἀρμενίαν καὶ ἐκεῖθεν ἐπέσκηψεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν.

Ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ἡ Αἴγυπτος εἶνε ἐκτὸς τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, εἶνε ἐπάναγκες ὅμως νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς αὐτὰς, κειμένας εἰς αὐτὰς τὰς πύλας αὐτῆς. Ἡ Αἴγυπτος ἀποκλείεται τῆς Ἀσίας ὑπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ, ὁ ἰσθμὸς ὅμως πολλάκις διεπεράσθη ὑπὸ νικητῶν βαινόντων διὰ τῆς Συρίας, ἐξ ἄλλου ἡ Συρία συχνὰ κατεκτήθη ἐξ Αἰγύπτου. Ἡ Κωνσταντινούπολις πολλάκις διεδραμάτισεν ἀποφασιστικὸν μέρος ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἕνεκα τῆς ἀπαραμίλλου θέσεώς της ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας.

Εἰς πολλὰς περιστάσεις Ἀσιάται ἐπιδρομεῖς εἰσέδυσαν διὰ τῆς Μ. Ἀσίας μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Βοσπόρου, ἐνῷ συχνότερον ἐπιδρομεῖς ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς πλευρᾶς ἐπέδραμον τὴν Βαλκανικὴν μέχρι αὐτῶν τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶχε πολιορκηθῇ ὑπὸ Γότθων, Ἀβάρων, Περσῶν, Σαρακηνῶν καὶ Βουλγάρων, ἔστιν ὅτε κατὰ ξηρὰν καὶ διὰ θαλάσσης, ἀλλ' ὅμως πρὸ τοῦ 1204 οὐδέποτε ἐκυριεύθη καὶ ἐφόσον ἐκρατεῖτο, καίτοι ὅλον τὸ κράτος ἐκτὸς αὐτῆς ἐπετρέχετο, ἡ κατάστασις οὐδέποτε ἐγένετο ἐντελῶς ἀπελπιστική.

Ὅτε τῷ 622 ὁ Ἡράκλειος ἐξώρμησεν ὅπως ἀνακτήσῃ τὸ κράτος ἀπὸ τῶν Περσῶν, δὲν εἶχεν ἀφεθῇ εἰς αὐτὸν εἰμὴ μόνη ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ἡ κυριαρχία τῆς θαλάσσης. Διὰ τούτων, ὡς βάσεων, ἀνέκτησεν ἁπάσας τὰς ἀπολεσθείσας ἐπαρχίας του καὶ συνέτριψε τὴν Περσίαν.

(Ἐκ τοῦ SPHERE).

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ
ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΩΝ
ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Λονδῖνον 6 Ἀπριλίου.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ, ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν βουλευτοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι πράγματι ἐλήφθη διαμαρτυρία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθησαν νὰ λάβουν αἱ σύμμαχοι Κυβερνήσεις ἐν Ἑλληνικῷ ἐδάφει ἢ ἐν Ἑλληνικῇ αἰγιαλίτιδι ζώνῃ. Τὰ γεγονότα καὶ αἱ περιστάσεις, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαῖα τὰ μέτρα ταῦτα εἶνε αἱ ἑξῆς:

«Ὡς ἤδη εἶνε γνωστὸν, ἡ Ἀγγλικὴ καὶ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶχον κατ' ἀρχὴν ἀποφασίσῃ τὴν εἰς Σερβίαν ἀποστολὴν στρατευμάτων, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ τότε Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου. Μικρὸν ὅμως μετὰ ταῦτα, ἡ ἀλλαγὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπέφερε καὶ μεταβολὴν τῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ταύτης. Ἀλλ' οἱ Σύμμαχοι δὲν ἠδύναντο πλέον ν' ἀθετήσουν τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνέλαβον. Τὸ Σερβικὸν ἔδαφος περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ καὶ οἱ Σύμμαχοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὁδηγήσουν τοὺς Σέρβους εἰς τὸ πλησιέστερον καταφύγιον. Ἡ παρουσία τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τῶν Σερβικῶν δυνάμεων ἐν Κερκύρᾳ ὑπῆρξεν ἡναγκασμένη τῆς ὑπὸ τῶν Συμμάχων λήψεως προβλεπτικῶν μέτρων ναυτικῆς φύσεως, ἔν τε ταῖς Ἑλληνικαῖς νήσοις καὶ τῇ Ἑλληνικῇ αἰγιαλείτιδι ζώνῃ, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἰδίων δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνεφοδιάζοντος ταύτας στόλου. Ἡ ἀνάγκη τῶν μέτρων τούτων ἐδικαιολογεῖτο πλήρως ἐκ τῆς δράσεως τῶν ἐχθρικῶν ὑποβρυχίων, τὰ ὁποῖα μετεχειρίζοντο τὰς Ἑλληνικὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου ὡς βάσεις τῶν ἐπιχειρήσεών των. Πάντα τὰ παρομοίας φύσεως μέτρα τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθησαν νὰ λάβωσιν οἱ Σύμμαχοι, ἀπορρέουσι κατὰ φυσικὸν λόγον ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἀποφάσεως πρὸς ἀποστολὴν ἐπικουρίας πρὸς τοὺς Σέρβους, ἀποφάσεως, ἡ ὁποία, ἐπαναλαμβάνω, ἐλήφθη κατὰ πρῶτον τῇ ἀπαιτήσει αὐτῆς ταύτης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξηγήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀνήτησεν ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τοῦ δεδηλωμένου ἀποκλειστικοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου του «Κῆρυξ» ἐν Ἀθήναις παρέχων τὰς ἀκολούθους ἐξηγήσεις:

«Τὴν 10ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τῆς ἐπιστρατεύσεως, ὁ κ. Βενιζέλος, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῶν ἀνακτόρων κάθοδόν του καὶ κατόπιν συνεργασίας μετὰ τοῦ Βασιλέως, ἐκάλεσε τοὺς πρέσβεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς, ἐὰν αἱ δυνάμεις ἦσαν διατεθειμέναι νὰ ἀποστείλουν πρὸς συμπραξιν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τοὺς 150,000 μαχητὰς, οὓς κατὰ τὴν Ἑλληνοσερβικὴν στρατιωτικὴν σύμβασιν ἡ Σερβία ὑποχρεοῦτο νὰ διαθέσῃ εἰς συμμαχικὸν πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας. Ὁ κ. Βενιζέλος προσέθηκεν ὅτι τὰ στρατεύματα ταῦτα ἔπρεπε νὰ εἶνε μητροπολιτικὰ καὶ ὄχι ἀποικιακά.

Ἐντὸς 48 ὡρῶν ἦλθεν ἡ ἀπάντησις τῶν δυνάμεων καταφατική. Ὁ κ. Βενιζέλος ηὐχαρίστησε τοὺς κ. πρεσβευτὰς καὶ ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἀπάντησιν. Ἡ Α. Μεγαλειότης παρετήρησε τότε, ὅτι κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ Ραδοσλαύωφ ἡ Βουλγαρικὴ ἐπιστράτευσις δὲν ἐγένετο ἐπὶ σκοπῷ ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Σερβίας, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὴν τήρησιν ἐνόπλου τοῦ λοιποῦ ἐπιστρατεύσεως. Ἑπομένως ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων, ἐνῷ δὲν ἦτο ἐπείγουσα, θὰ ἀπετέλει διὰ τὴν Ἑλλάδα παραβίασιν τῆς οὐδετερότητος, ἐνῷ πάντες ἐν Ἑλλάδι συνεφώνουν περὶ μὴ ἐξόδου ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἐφόσον τοὐλάχιστον ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ ἐπετίθετο κατὰ τῆς Σερβίας, καὶ ἐνῷ ἡ τοιαύτη ἐπίθεσις ἦτο ἀκόμη ἁπλῶς πιθανὴ, ὄχι βεβαία. Ταῦτα ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τοὺς πρέσβεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, παρακαλέσας ν' ἀναβάλῃ ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἀγγλογαλλικῶν ἐνισχύσεων.

Ἀλλὰ συνεπείᾳ τοῦ ἀρχικοῦ διαβήματος τοῦ κ. Βενιζέλου, αἱ Δυνάμεις, ὧν οἱ ὀφθαλμοὶ εἶχον τέλος ἀνοιχθῇ ὡς πρὸς τὰς ἀληθεῖς διαθέσεις τῆς Βουλγαρίας, εἶχον ἀποφασίσει τὴν ἀποστολὴν ἐνισχύσεων εἰς Θεσσαλονίκην καὶ εἶχον δώσει τὰς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο διαταγάς, ἀφοῦ μάλιστα ἐγνώριζον ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου, διακηρυχθεῖσα ἐπισημότατα καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ἦτο ἀποφασισμένη νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Βουλγαρίας, ἐὰν αὕτη ἐπετίθετο κατὰ τῆς Σερβίας. Διὰ τοῦτο, ὅτε οἱ πρέσβεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἀνεκοίνωσαν εἰς αὐτὰς τὸ δεύτερον διάβημα τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀπήντησαν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναβάλῃ πλέον ἡ διαταχθεῖσα ἤδη καὶ ἀρξαμένη ἀποστολὴ τῶν στρατευμάτων των.

Ὅτε δὲ ὁ κ. Βενιζέλος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἄφιξις τοιούτων ἐνισχύσεων εἰς Θεσσαλονίκην, πρὸ τῆς κατὰ τῆς Σερβίας ἐπιθέσεως τῆς Βουλγαρίας θ' ἀπετέλει πρόφορον παραβίασιν τῆς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς αὕτη ἦτο ἀποφασισμένη νὰ ἐξέλθῃ, μόνον ὅταν θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἐν λόγῳ Βουλγαρικὴ ἐπίθεσις, καὶ ὅτι ἑπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν ἀπὸ τοῦδε ἀποβίβασιν τοιούτων στρατευμάτων εἰς Θεσσαλονίκην, ἄνευ διαμαρτυρίας ἀποσκοπούσης τὴν διαφύλαξιν τῆς οὐδετερότητος ταύτης, οἱ πρέσβεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας παρετήρησαν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅτι αἱ κυβερνήσεις των, βεβαιοῦσαι πλέον περὶ τῆς ἐπικειμένης βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως, ἀναλαμβάνουν ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τὴν ἠθικὴν εὐθύνην τῆς ἀπὸ τοῦδε ἐνάρξεως τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐνισχύσεων, βεβαιοῦσαι ὅτι, εὐθὺς ὡς πραγματοποιηθῇ ἡ βουλγαρικὴ ἐπίθεσις, ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀποφασισμένη νὰ προσέλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας, θὰ εἶχε λόγους εὐχαριστιῶν πρὸς τὰς Δυνάμεις, ὅτι δὲν καθυστέρησαν ἐπὶ πλέον τὴν ἀποστολὴν τῶν στρατευμάτων των.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἐγένετο ἡ ἀποβίβασις τῶν πρώτων στρατευμάτων εἰς Θεσσαλονίκην. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀγγέλλων αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλην. κυβέρνησιν δι' ἐγγράφου του ὁ γάλλος πρέσβυς δὲν στηρίζεται παντάπασιν εἰς πρόσκλησιν τῆς Ἑλλην. κυβερνήσεως, ἵνα μὴ φέρῃ αὐτὴν εἰς δύσκολον θέσιν ὡς πρὸς τὴν οὐδετερότητά της. Ἰδοὺ τὸ ἔγγραφον τοῦ κ. *Guillemin*.

Ἀθῆναι 19)2 Ὀκτωβρίου 1915.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐντολῇ τῆς κυβερνήσεώς μου ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω εἰς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα τὴν εἰς Θεσσαλονίκην ἄφιξιν πρώτου ἀποσπάσματος γαλλικῶν στρατευμάτων καὶ νὰ διακηρύξω συγχρόνως, ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, σύμμαχοι τῆς Σερβίας, ἀποστέλλουσι τὰ στρατεύματα ταῦτα, διὰ νὰ βοηθήσουν ταύτην, καὶ διὰ νὰ διατηρήσουν τὰς μετ' αὐτῆς συγκοινωνίας των καὶ ὅτι αἱ δύο Δυνάμεις στηρίζονται εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἡ ὁποία τοσαῦτα δείγματα φιλίας παρέσχεν ἤδη εἰς αὐτὰς, δὲν θ' ἀντιταχθῇ εἰς μέτρα λαμβανόμενα ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Σερβίας, ἥτις εἶνε ὡσαύτως σύμμαχος αὐτῆς.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου ὑπολήψεώς μου.

GUILLEMIN

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν αὐθημερὸν δι' ἐγγράφου ἀνακοινωθέντος εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ δημοσιευθέντος ἤδη διὰ τοῦ τύπου, δι' οὗ πρὸς διαφύλαξιν τῆς οὐδετερότητός της μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ ἐπήρχετο ὁ «συμμαχικὸς ὅρος», διεμαρτύρετο κατὰ τῆς ἀποφασισθείσης ταύτης ἀποβιβάσεως τῶν Ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων.

* * *

Αὕτη εἶνε ἡ ἱστορία τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ παρουσίας τῶν ἐν λόγῳ στρατευμάτων. Ἐὰν τὰ λεχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὑπὸ τοῦ Σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ ἔχουν ἀκριβῶς, ὡς ταῦτα διεβιβάσθησαν διὰ τοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τὴν «Ἑστίαν», δὲν ἀνταποκρίνονται ταῦτα κατὰ γράμμα πρὸς τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἀνταποκρίνονται βεβαίως πρὸς τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου, παρ' ὅλην τὴν πρὸς διαφύλαξιν τῆς οὐδετερότητος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Βουλγαρικῆς κατὰ τῆς Σερβίας προσβολῆς διατυπωθεῖσαν διαμαρτύρησιν, ἔβλεπε μετὰ χαρᾶς τὴν ἄφιξιν τῶν Ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων εἰς Θεσσαλονίκην, ἀφοῦ ἦδη ἀποφασισμένη νὰ προστρέξῃ εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας, καὶ ἀφοῦ ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο πεπεισμένος καὶ αὐτὸς ὅτι ἐπέκειτο ἡ Βουλγαρικὴ προσβολὴ, εὐτυχῆ δὲ ἐθεώρει ἑαυτὸν ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θ' ἀνελάμβανε τὸν πόλεμον κατὰ Βουλγαρίας, ὑπῆρχε συγκεντρωμένος ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλείτερος ἀριθμὸς Ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων εἰς Θεσσαλονίκην.

Πρέπει μόνον νὰ σημειωθῇ χάριν τῆς ἱστορίας, ὅτι ἔναρξις τῆς ἀποβιβάσεως εἰς Θεσσαλονίκην γαλλικῶν στρατευμάτων ἐγίνετο τὴν 5 μ. μ. ὥραν τῆς 22 Σεπτεμβρίου, ἐνῷ ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε ὑποβάλει τὴν παραίτησίν του τὴν 3 μ. μ. ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἤτοι δύο ὥρας πρότερον. Ἡ νέα δὲ κυβέρνησις ὡρκίσθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης. Ἀναλαβοῦσα δὲ τὴν ἀρχὴν, ἐχι μόνον δὲν διενοήθη νὰ δυσχεράνῃ τὴν περαιτέρω ἀποβίβασιν, ἵνα ζητήσῃ τὴν διακοπὴν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ εὐμενεστάτην οὐδετερότητα ἀνέλαβε νὰ τηρήσῃ ἀπέναντι τῆς Ἀντάντ, καὶ πᾶσαν εὐκολίαν ὑπεσχέθη καὶ παρέσχε διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἀποβιβάσεως.

Σ. Σ. Κ. Φ. Ἐν τούτοις τὰ πρωτεύοντα ἄλλοτε δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπιμόνως ἀπέκρουσαν πᾶσαν σχέσιν καὶ εὐθύνην τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὴν ἀπόβασιν τῶν Ἀγγλογάλλων εἰς Θεσσαλονίκην.

Παράδοξος εἶνε ὁ τελευταῖος ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Βενιζέλου, καθ' ὃν θέλει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις Γούναρη ἠδύνατο νὰ ἀποκρούσῃ τὴν ἀπόβασιν τῶν Ἀγγλογάλλων εἰς Θεσσαλονίκην ἀφοῦ αὐτὸς μὲν παρητήθη τὴν ἀρχὴν τὴν 3 μ. μ. τῆς 22 Σεπτεμβρίου, ἐνῷ γαλλικὰ στρατεύματα ἀπεβιβάσθησαν εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 5 μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ τὴν κυβέρνησιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Γούναρης τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης.

Αὐτὸ λέγεται πολιτικὴ μεγαλοφυΐα (!)

ΤΑ ΝΕΩΤΑΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ
ΑΙ ΧΡΗΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ
ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΤΥΠΟΙ

(Ὑπὸ τοῦ κ. Georges Prade.)

Κατὰ μετάφρασιν ἡμῶν ἐκ τῶν «Τάϊμς» παραθέτομεν ἐδιαφέρουσαν ἔκθεσιν περὶ τῶν νεωτάτων ἀεροπλάνων, ὡς πολεμικῶν μηχανῶν.

«Εἴκοσι μῆνες ἐν πολέμῳ κατέστησαν ἡμᾶς ἱκανοὺς ὅπως καθορίσωμεν τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀεροπορίας, βασιζομένην ἐπὶ τῆς πείρας. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἀσχολεῖται εἰδικῶς περὶ τῶν ἀεροπλάνων, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τῇ σημερινῇ πολεμικῇ. Τρεῖς γενικαὶ ἰδέαι προέκυψαν ἐκ τῶν γεγονότων, αἵτινες δύνανται νὰ ὁδηγήσωσιν ἡμᾶς ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ.»

(1) Καθόσον ἀναπτύσσονται αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, εὑρίσκομεν περισσοτέρας χρήσεις τοῦ ἀεροπλάνου.

(2) Ἄλλοτέ ποτε, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἁπλοποιήσεως, ἐγένετο σκέψις περὶ ἑνοποιήσεως τῶν διαφόρων τύπων ἀεροπλάνου.

Φαίνεται τώρα, τοὐναντίον, ὅτι ἵνα ἐπιτευχθῶσι τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα, ἐνδιαφέρει ὅπως ἐξειδικευθῶσι διάφοροι τύποι ἀεροπλάνων πρὸς διαφόρους χρήσεις.

(3) Ἐν τέλει τεχνικοὶ κανόνες κατασκευῆς τίθενται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, οἵτινες δεικνύουσιν ὅτι κατώτερον δυνάμεώς τινος κινητῆρες καὶ τινῶν διαστάσεων τῆς συσκευῆς, δὲν ὑπάρχει ἀεροπλάνον πρακτικῆς χρήσεως. Ἂς ἐξετάσωμεν τὰς τρεῖς ταύτας ἰδέας.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΧΡΗΣΕΩΣ

Καθ' ὅσον αἱ ἐπιχειρήσεις ἐν τῷ παρόντι ἀναπτύσσονται ἐν προόδῳ, γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι τὸ ἀεροπλάνον εἶνε κατάλληλον πρὸς πᾶν εἶδος ἐργασίας. Εἰς τὰ καθηλωμένα πολεμικὰ μέτωπα, μετασχηματίζονται τὰ ἀντίπαλα στρατεύματα εἰς πραγματικὰ πολιορκητικὰ στρατεύματα, ὧν αἱ μετόπισθεν τῆς γραμμῆς ὑπηρεσίαι καθίστανται στάσιμοι, καὶ ἄνευ ὁρίου ἀναπτύξεως τοῦ ὑλικοῦ, ὁ πολλαπλασιασμὸς οὗτος τῆς χρήσεως τοῦ ἀεροπλάνου ἀποβαίνει πράγματι ἀξιοθαύμαστος. Ἀπὸ τοῦ ἀέρος ρυθμίζεται τὸ πῦρ τοῦ πυροβολικοῦ, ἀφοῦ οἱ ἀεροπόροι κατοπτεύσωσι καὶ φωτογραφήσωσι τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀφοῦ λάβωσι τὸ σχεδιάγραμμα τῶν χαρακωμάτων του καὶ ἀνακαλύψωσι τὴν σημασίαν καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν κανονοστοιχιῶν του. Ἀπὸ τοῦ ἀέρος σημειοῦται ἡ ἄφιξις ἐνισχύσεων διὰ σιδηροδρόμου ἢ αὐτοκινήτων. Διὰ μέσου τῶν ἐναερίων βομβαρδισμῶν ἐγένοντο ἀπόπειραι ὅπως ἀποκοπῶσιν ἢ τοὐλάχιστον παραλύσωσιν αἱ συγκοινωνίαι τοῦ ἐχθροῦ. Αἱ ἀπόπειραι αὗται γένονται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν βάσιν ἥτοι τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ πυριτιδοποιεῖα, ὅθεν προέρχονται τὰ πυρομαχικά. Κατὰ τὴν διάρκειαν μάχης τὸ ἀερόπλανον πέτεται ὑπὲρ τὰ στρατεύματα καὶ κανονίζει τὴν ἀπόστασιν τῆς βολῆς ὡς καὶ τὴν προέλευσιν τῆς ἐπιτιθεμένης δυνάμεως. Πρὸς τούτοις εἶνε ἐπάναγκες ὅπως ἐξασφαλίζηται ἡ κυριαρχία τοῦ ἀέρος ὅπως ἐμποδίζεται ὁ ἀντίπαλος τοῦ νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ εἰς τὸν ἀέρα. Ὡς μαχητικὸν μηχάνημα ἔχομεν τὸ κυνηγετικὸν ἀεροπλάνον καὶ τὸ ἀντικυνηγετικόν, τὸ ὁποῖον ἐπιτί

Ἄλλη ἀνάγκη εἶνε διὰ τὴν μηχανὴν ὅπως ἦνε αὕτη εὐκίνητος, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ στρέφηται αἰφνιδίως καὶ διαφεύγῃ, καὶ νὰ δύναται, ὡσαύτως, ν' ἀκολουθῇ τοὺς ἑλιγμοὺς οὓς θὰ ἐξετέλει ὁ ἀνελκυστήρ. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ μικρᾶς ἀλλ' ἰσχυρᾶς μηχανῆς ἄνευ μεγάλης ἐπιφανείας, παρέχουσα καλὰ ἀποτελέσματα κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῆς κινητηρίου μηχανῆς καὶ προβάλλουσα τὴν ἐλαχίστην δυνατὴν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ἀέρος. Πράγματι οἱ ὅροι οὗτοι πληροῦνται ὑπὸ διπλάνων ἢ μονοπλάνων μετὰ κινητηρίων μηχανῶν, 100—150 ἵππων, μετὰ τῆς ἕλικος εἰς τὸ μέτωπον, καὶ φερόντων φορτίον οὐχὶ μεγαλείτερον τῶν 200 χιλιογράμμων.

Ὅλως διάφορος μηχανή, ὅμως, ἀπαιτεῖται ἵνα ἔχωμεν ὅρους ἀναγκαίους ὅπως βαλλωμεν ἀκριβὲς καὶ θανάσιμον πῦρ ἀπὸ κινουμένου ἀεροπλάνου κατ' ἄλλου κινουμένου ὡσαύτως κατὰ διαφόρους ταχύτητας καὶ διάφορα ὕψη καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς πιθανότητος νὰ προϊδωμεν τίνες δύνανται νὰ ἦνε αἱ κινήσεις τοῦ ἀντιπάλου. Οὐδὲν, τοιόντι, εἶνε δυσκολώτερον ἢ νὰ κτυπήσῃς τὸν πετόμενον ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ κινῆται κατὰ τρεῖς διαφόρους διευθύνσεις καὶ ἔχει τὰ αὐτὰ μέσα ἀμύνης οἷα ἔχομεν ἡμεῖς, μέσα πρὸς ἐπίθεσιν, καὶ τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν μόνον μέχρι τοῦ σημείου καθ' ὃ νὰ μὴ κτυπηθῶμεν πρὶν κτυπήσωμεν αὐτό. Ἡ ἀρίστη θέσις πρὸς πυροβολισμὸν εἶνε μικρὸν ὄπισθεν καὶ πολὺ-ἔλαφρῶς ἄνωθεν τοῦ ἐχθροῦ, τῆς γραμμῆς τοῦ πυρὸς οὔσης εἰς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν πρὸς τὴν τῆς μηχανῆς αὐτῆς, ἤτις εἶνε σχεδὸν ἀκριβῶς ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τοῦ ἐχθροῦ. Σκοπευτὴς καθήμενος ἀκριβῶς εἰς τὸ μέτωπον τῆς μηχανῆς ἔχει καθαρὸν πεδίον πρὸ αὐτοῦ, ἐπειδὴ αἱ τρεῖς κινήσεις δι' ὧν ὁ ἐχθρὸς δύναται νὰ διαφύγῃ περιστέλλονται εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ὁριζοντίως ὁ ἄξων τῆς ἰδικῆς μας μηχανῆς δίδει τὴν γραμμήν. Πλευρικῶς, ἡ ἐχθρικὴ μηχανὴ εἶνε, κατὰ πάντας τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς προθέσεις, ἀκίνητος· καθέτως δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἦνε μεγάλη ἀπόκλισις, καὶ ἂν τις ὑπάρχῃ, δὲν θὰ ἦνε δύσκολον νὰ κανονίσωμεν τὴν σκόπευσιν πρὸς τὴν μίαν ταύτην γραμμὴν τοῦ πυρός.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

Ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς δικαίας ἀμοιβῆς τῶν ἐργατῶν εἶνε σήμερον ἐν τῶν σοβαρῶν καθηκόντων πάσης πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς οὐδένα ἐργοδότην τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ἐπωφελούμενον τὴν πενίαν καὶ τὴν ἔνδειαν αὐτῶν.

Ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου τῆς ἡμετέρας Νήσου, ἐν τοῖς σπαργάνοις διατελουσα μέχρι τοῦδε, προσλαμβάνει ἤδη σημαντικὰς ὁπωσδήποτε διαστάσεις, διὰ τοῦ Ἀμιαντωρυχείου εἰς τὸ Τρόοδος καὶ τοῦ χαλκωρυχείου Σκουριωτίσσης ἐν Σόλεᾳ, νοτιοσχέδιον δέ τι περὶ πετρελαιωρυχεῖῶν προμηνύει ἴσως προσεχῶς καὶ τὴν ἐκχώρησιν πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοιούτων εἰς ξένας ἑταιρείας καὶ ξένα κεφάλαια.

Ὑφ' ἃς συνθήκας ἐνεργεῖται παρ' ἡμῖν ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου — ὑπὸ ξένων ἑταιρειῶν καὶ ξένων κεφαλαίων—ἀφαιρεῖται οὗτος ἐκ τῶν σπλάχνων τῆς χώρας χωρὶς νὰ δημιουργῇ ἐπιτοπίως μόνιμον παράγοντα οἰκονομικὸν, διότι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ πληρώνεται εἰς ξένας ἑταιρείας εἰς ξένας χώρας ἑδρευούσας. Ὡς μόνον οἰκονομικὸν ἀντιστάθμημα ἀπομένει ἐν τῇ χώρᾳ τὸ προϊὸν τῶν ἡμερομισθίων τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου καὶ μόνον τοῦτο, ἐν χώρᾳ ἥτις δὲν ἔχει μορφώσει ἔτι οὔτε μηχανικοὺς οὔτε ὀρυκτολόγους οὔτε μεταλλουργούς.

Ἡ ἐκχωροῦσα ἄρα τὰ μεταλλεῖα τοῦ τόπου Κυβέρνησις ὀφείλει κυρίως νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἡμερομίσθιον ἱκανοποιητικὸν, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐργάται νὰ δύνωνται νὰ συντηρῶσι μετρίαν οἰκογένειαν καὶ ν' ἀποταμιεύσωσι πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς, καὶ ἡ ἐξασφάλισις τοῦ βίου τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀποτελεῖ σπουδαίαν οἰκονομικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἐθν. δύναμιν ἐν πάσῃ χώρᾳ.

Ἡ ἐξασφάλισις τῆς ζωῆς τῶν ἐργατῶν οὐ μόνον ἀπὸ δυστυχημάτων ἐξ ἀβλεψίας τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα τῶν μεταλλείων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅρων ἀνθυγιεινῶν εἶνε ὡσαύτως πρώτιστον μέλημα πάσης Κυβερνήσεως πεπολιτισμένης.

Εἰς τὰ μεταλλεῖα οἱ ἐργάται διάγουσιν ἐντὸς ὑπογείων στοῶν καὶ φρεάτων σκοτεινῶν, ὑγρῶν καὶ πλημμυρουμένων πολλάκις ὑπὸ ἀερίων ἀνθυγιεινῶν, καὶ αἱ ἐργάσιμοι ὧραι δι' αὐτοὺς εἶνε πολὺ μακραί, παρὰ τὸ ἐπίμοχθον τῆς ἐργασίας καὶ τὸ ἀνθυγιεινὸν τοῦ περιβάλλοντος ἐν ᾧ ἐργάζονται οὗτοι, ἐξ ὧν μέγα πλῆθος ὑπάρξεων φθείρονται καὶ θνήσκουσιν οἰκτρὰ θύματα τῆς ἐνδείας αὐτῶν καὶ τῆς ἀστοργίας καὶ ἀδιαφορίας τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

Πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ σήμερον, ἕνεκα τῶν θλιβερῶν συνεπειῶν τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου αἱ ἄπορι καὶ ἀκτήμονες ἰδίᾳ τάξεις καὶ αὐτοὶ οἱ μικροεργοῦχοι στεροῦνται ἐργασίας καὶ κατατρύχονται ὑπὸ δυστυχίας, ἥτις ἀναγκάζει αὐτοὺς νὰ ἐπιδιώκωσιν ἐργασίαν ἀντὶ ἀμοιβῆς ἐλαχίστης καὶ ἀνεπαρκοῦς εἰς τὴν συντήρησιν αὐτῶν.

Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις δὲν πρέπει αἱ δοκιμαζόμεναι αὗται τάξεις νὰ ἀφεθῶσιν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, ἀλλὰ νὰ προστατευθῶσιν ὑπὸ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, εἴτε ὑποχρεουμένων τῶν ἐργοδοτῶν εἰς πληρωμὴν εὐλόγου καὶ ἱκανοποιητικοῦ εἰς τὰς παρούσας συνθήκας καὶ περιστάσεις ἡμερομισθίου, εἴτε ἀρνουμένων τῶν ἐργοδοτῶν, νὰ ἐξεύρῃ ἐργασίαν δι' αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις ἐκτελοῦσα ἔργα ἀνακουφιστικά. Οὕτως, ἐν τῇ περιπτώσει μάλιστα τῶν μεταλλείων, παραμένει τοὐλάχιστον κατὰ χώραν ὁ ὀρυκτὸς πλοῦτος τῆς Νήσου.

Αἱ πληροφορίαι ἃς ἔχομεν περὶ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἡμερομισθίου καὶ τῶν ὑγιεινῶν ὅρων εἰς τε τὸ Ἀμιαντωρυχεῖον καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ Χαλκωρυχεῖον Σκουριωτίσσης διὰ τοὺς ἐργάτας δὲν εἶνε ποσῶς εὐχάριστοι καὶ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διατάξῃ ἔρευναν ἀμερόληπτον καὶ ἀπηκριβωμένην, καὶ ἀξιώσῃ ὅσα ὑπὲρ τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν ἐξέθεμεν ἀνωτέρω.

Ἐν Λαυρίῳ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς βαθείας ὑπογείους στοὰς ἐργάζονται τέσσαρας μόνον ὥρας καὶ εἶτα ἐπανάγονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς τομῆς τοῦ Παναμᾶ εἰς τὰ νοσηρότερα διαμερίσματα αὐτοῦ εἰργάζοντο πολὺ ὀλιγωτέρας ἢ οἱ ἄλλοι ὧρας καὶ ἀπελάμβανον σημαντικὸν ἡμερομίσθιον, διετέλουν δὲ πάντες οἱ ἐργάται ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον μέριμναν δεδοκιμασμένων ἰατρῶν.

Οἱ Κάφροι καὶ οἱ Ζουλοῦ, οἱ Νιγῖται καὶ ἄλλοι μελάγχροοι κάτοικοι τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὰ ἐκεῖ μεταλλεῖα ἐργαζόμενοι, οὐ μόνον ἡμερομίσθιον λαμβάνουσιν ἱκανοποιητικὸν, ἀλλ' ἐπὶ τούτοις καὶ τὴν διατροφὴν ἔχουσι παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν—σημειωτέον δὲ ὅτι εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὁμάδες Κυπρίων ἐργατῶν ἐκτελοῦσι πολλῷ μεγαλειτέραν ἐργασίαν ἢ ἰσάριθμοι μαῦροι.

Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀλίγον φροντίζει περὶ τῶν Κυπρίων ὑπηκόων αὐτῆς — καὶ περὶ τούτου νομίζωμεν οὐδεὶς ἀμφιβάλλει—, ἔχουσιν ὅμως ὑψίστην ὑποχρέωσιν οἱ ἰθαγενεῖς ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου νὰ προβῶσιν εἰς ἔρευνας λεπτομερεῖς καὶ ἐξακριβώσωσιν ὑπό τινας ὅρους ὑγιεινῆς, οἰκονομίας καὶ ἠθικῆς ἔτι ἐργάζονται οἱ ἐργάται εἰς τὰ ἐν Κύπρῳ μεταλλεῖα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ σημαντικώτατα τούτων, τὸ Ἀμιαντωρυχεῖον καὶ τὸ Χαλκωρυχεῖον Σκουριωτίσσης, καὶ ἂν μὴ εὕρωσι πάντας τοὺς ὅρους τούτους ἱκανοποιητικοὺς, ν' ἀναφερθῶσι πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν ἀξιοῦντες τὴν προστασίαν τῶν ἐργατῶν καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων των.

Ἔχομεν μαρτυρίας ἀξιοπίστων προσώπων περὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς ἐργάζονται οἱ ἐργάται εἰς τὰ μεταλλεῖα ταῦτα, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ τῆς Σκουριωτίσσης αἵτινες δὲν εἶνε ἱκανοποιητικαὶ, καὶ ἐπειδὴ μεγαλείτερον παντὸς ἄλλου κῦρος ἔχει ἡ προσωπ. μαρτυρία τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου παρὰ τῇ Κυβερνήσει, εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται νὰ ἐξετάσωσι καὶ ζητήσωσι τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν ὑφ' οὓς ὅρους ἐξέθεμεν ἀνωτέρω.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ

Προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τῶν γεωργῶν μας καὶ προτρέπομεν ὅσους ἔχουσι κατάλληλον γῆν νὰ φυτεύσωσι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους ὅσα περισσότερον δύνανται καλοκαιρινά, μεταξὺ δὲ τούτων νὰ προτιμήσωσι τὰ πολύδροσα **πεπόνια, ταμπούρες καὶ παττίχες** *τῶν ὁποίων ἡ ζήτησις προμηνύεται μεγάλη καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς τιμάς.*

Δὲν δυνάμεθα νὰ γράψωμεν περὶ τούτου πλειότερα ἀλλ' ἀρκούμεθα νὰ ἐπιμένωμεν εἰς τὴν προτροπὴν ὅπως καὶ ὅσοι ἔχουσι λάκκον εἰς τὴν αὐλήν των καὶ ὅπου ἄλλοθι γῆν πότιμον ἂς φυτεύσωσιν εἰς αὐτὴν τὰ εἰρημένα εἴδη καὶ ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θὰ ἔχουσι πρωτοφανῆ ἐκ τούτων κέρδη.

Αἱ σταφυλαὶ θὰ ἔχωσιν ὡσαύτως μεγάλην ζήτησιν καὶ πρέπει οἱ ἀμπελουργοὶ νὰ περιποιηθῶσιν ὅσον δύνανται τὰς ἀμπέλους των ἐνεργοῦντες ἰδίᾳ πλήρη θείωσιν κατὰ τῆς σταχτης.

Κεράσια καὶ ὅλαι αἱ ὀπῶραι θὰ ἀποτελέσωσι πηγὴν μεγάλων κερδῶν διὰ τοὺς καλλιεργοῦντας αὐτάς.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ "ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ" ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Ὡς προηγγέλθη, τὴν ἑσπέραν τῆς π. Παρασκευῆς ἐδιδάχθη ἀπὸ σκηνῆς τοῦ Θεάτρου Παπαδοπούλου ὑπὸ μαθητριῶν τοῦ Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου καὶ μαθητῶν τοῦ Παγκυπρίου ἡ ὑπέροχος τραγῳδία

«ΑΝΤΙΓΟΝΗ»

τοῦ μεγίστου Τραγικοῦ Σοφοκλέους ἐν δημώδει δηθεν ἀτυχῶς παραφράσει, ἥτις μεγάλως ἠσχήμισε τὸ πρωτότυπον.

Καίτοι δὲν συμπαθοῦμεν εἰς τὴν ἀπὸ τῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἄλλης μορφωτικῆς ἐργασίας τῶν μαθητῶν ἀπασχόλησιν καὶ περισπασμὸν εἰς τὰς ἀπὸ θεατρικῶν σκηνῶν διδασκαλίας οἱωνδήποτε δραμάτων, ὀφείλομεν νὰ ἐπαινέσωμεν καὶ τοὺς προπονήσαντας εἰς τὴν ὑπόκρισιν τὰς μαθήτριας καὶ τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς ὑποδυθέντας τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος καὶ διερμηνεύσαντας τοὺς χαρακτῆρας αὐτῶν δι' ὑποκρίσεως ἀνωτέρας τῶν πρὸς τοῦτο δυνάμεων πρωτοπείρων μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τὸ πρῶτον παρισταμένων ἐνώπιον καταμέστου θεάτρου.

Καὶ ὁ χορὸς ἐξετέλεσε κατὰ τὴν μελοποίησιν τοῦ κ. Σακελλαρίδου καὶ τοῦ κ. Ἀρτεμίδου λίαν ἐπιτυχῶς τὰ περὶ τὴν θυμέλην χάριν εἰς τὴν ἐλλην μουσικὴν μόρφωσιν τῶν συγκροτησάντων αὐτὸν μαθητῶν καὶ τὴν ἐπιμελημένην προπόνησιν αὐτῶν.

Δὲν ἐπιδοκιμάζομεν τὴν ἐπὶ θεατρικῆς σκηνῆς παρουσίαν μαθητριῶν, ὁμολογοῦμεν ὅμως ὅτι ἡ φυσικὴ ἐκείνη καὶ ἀνυπόκριτος παρθενικὴ συστολὴ καὶ δειλία τῶν ὑποδυθεισῶν τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην ἤξιζεν ὅλην τὴν ὑποκριτικὴν τέχνην καὶ τῶν ἀρίστων γυναικῶν τραγῳδῶν τοῦ αἰώνος μας, εἶνε ὅμως περίεργον ὅτι διέλαθε τοὺς προγυμνάσαντας καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ἀντίθεσις τῶν δύο χαρακτήρων ἐν τῇ ἐξωτερικῇ περιβολῇ καὶ κομώσει, ἣν ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς ὁ γερμανὸς ζωγράφος Ἐμ. Τέσχενδορφ ἐν εἰκόνι τῆς ὁποίας ἀντίτυπα ὑπάρχουσι πανταχοῦ διαδεδομένα.

Ἡ διδασκαλία τῆς «Ἀντιγόνης» ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁμοιάζει πρὸς ἔκθεσιν ἀρχαίου γλυπτικοῦ ἀριστοτεχνήματος, ὅπερ διὰ τῶν αἰώνων ὑποστάν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν στοιχείων καὶ τῆς τῶν ἀμαθῶν γενεῶν ἀγροικίας φθορὰν διατηρεῖ πάντοτε τὸ διάγραμμα ὑπερόχου κάλλους αὐτοῦ καὶ ἐπισπᾶται τὸν θαυμασμὸν τοῦ θεατοῦ.

Διὰ τοῦτο ἡ διδασκαλία τῆς «Ἀντιγόνης» ἐγένετο ἀληθὴς ἀπόλαυσις πνευματικὴ, διότι μετήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο θέατρον, ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ὁποίου ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς κόσμος ἐμάνθανεν ὑψηλὰ πάντοτε καὶ καλὰ διδάγματα καὶ κατέλειπον οἱ θεαταὶ τὰ ἐδώλια πολλῷ κρείττονες ἤ ὅτε εἰσῆλθον ἐκεῖ.

Ἡ εὐσέβεια πρὸς τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν θείων νόμων, ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν πατρίδα, ἡ ἱερότης τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν καὶ ἡ καθωραΐζουσα τὸν οἶκον στοργὴ καὶ πειθαρχία, ἡ θεραπεία τῶν εὐγενεστέρων συναισθημάτων καὶ τῶν ὑψηλοτέρων ἰδεωδῶν ὡς καὶ αἱ ὑγιέστατοι πολιτικαὶ ἀρχαὶ ἀποτελοῦσι τὸ θέμα τῆς διδασκαλίας τῆς «Ἀντιγόνης» δι' ἣν τὸ Κοινὸν ὀφείλει εὐχαριστίας καὶ ἀπονέμει δίκαιον ἔπαινον πρὸς τοὺς παρασχόντας τὴν ὡραίαν πνευματικὴν πανδαισίαν.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΧΑΔΑΖΟΠΔΗΚΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

ΤΟ ΜΕΡΕΘΟΣ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ

ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἤδη ἐνώπιόν της τὰς ἐκθέσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων αὐτῆς, εἰς οὓς ἀνέθηκε τὴν ἔρευναν καὶ ἐκτίμησιν τῶν προξενηθεισῶν ὑπὸ τῆς χαλάζης ζημιῶν εἰς πολλὰ χωρία. Τὰ ἐκθέσεις τῶν ὑπαλλήλων συμπληροῦσιν αἱ ἀναφοραὶ τῶν χωρίων τούτων πρὸς τὰς διοικήσεις, πρὸς τὰς ὁποίας καὶ προφορικῶς οἱ ἀπεσταλμένοι ἐξέθηκαν περὶ γενομένων ζημιῶν.

Παραθέτομεν ὧδε σύνοψιν τῆς ἀναφορᾶς τῆς κωμοπόλεως Λευκονοίκου ἥτις εἶνε ἡ λεπτομερεστέρα καὶ παραστατικωτέρα πασῶν.

Ἡ φοβερὰ πολυομβρία τοῦ 1914 καὶ ἡ κακοδαιμονία τῷ 1915 ἔβλαψαν μεγάλως δύο διαδοχικὰς ἐσοδείας, καὶ πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, περιήγαγεν εἰς ἐξάντλησιν καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἔνδειαν τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων, ὥστε ἡ τελευταία θεομηνία τῆς χαλάζης περιήγαγεν αὐτοὺς εἰς ἀπελπιστικὴν θέσιν.

Αἱ τελευταῖαι ζημίαι ὑπολογίζονται ὡς ἑξῆς:

1) **Κάρπη.** Ὑπολογιζομένη ἐσοδεία Κοιλὰ	40,000
Μετὰ τὴν χάλαζαν Κοιλὰ	15,000
Ζημία Κοιλὰ	25,000
2) **Σῖτος.** Ὑπολογιζομένη ἐσοδεία Κοιλὰ	17,000
Μετὰ τὴν χάλαζαν Κοιλὰ	3,000
Ζημία Κοιλὰ	14,000

Ἡ ἐσοδεία τοῦ σίτου ὑπολογίζεται ἐνταῦθα οἷα θὰ ἦτο ἠλαττωμένη ὑπὸ τῆς παρατεταμένης ἀνομβρίας ἄλλως ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας θ' ἀνήρχετο εἰς 50—60 χιλ. κοιλά.

Κατὰ τὰ ἔτη 1912 καὶ 1913 ἡ ἐσοδεία σίτου, κριθῆς, βρόμης καὶ ὀρόβου εἶχεν ἀνέλθει εἰς 95,000 κοιλὰ ἐν ὅλῳ, τῷ 1914 κατῆλθεν εἰς 65,000 κ. καὶ τῷ 1915 εἰς 67,000 κ. καὶ ἐκ ταύτης ἡ τοῦ σίτου ἦτο 23,700.

Οἱ γεωργοὶ Λευκονοίκου χρησιμοποιοῦσι σπόρον σίτου καὶ κριθῆς 17,000 καὶ πρὸς διατροφὴν των τοὐλάχιστον 20—25 χιλ. κ. καὶ φέτος θὰ συγκομίσωσιν ἐν ὅλῳ μόνον 18 χιλ. κ. καὶ ταῦτα μόνον κριθήν, ἐξ οὗ φαίνεται ποία δυστυχία ἀπειλεῖ κωμόπολιν τοιαύτην, τὴν ὁποίαν διακρίνει φιλοπονία, ἐγκράτεια καὶ πνεῦμα ἀποταμιεύσεως, διότι εἶνε ἡ μόνη κωμόπολις ἐν ᾗ λειτουργεῖ ἀπὸ 6 ἤδη ἐτῶν τράπεζα συνεργατική.

Εἶνε βέβαιον ὅτι, ἂν μὴ ἐπέλθῃ ἀρωγὸς ἡ Κυβέρνησις, ἡ κωμόπολις αὕτη θὰ περιέλθῃ εἰς οἰκονομικὴν καταστροφὴν, διότι ἵνα ζήσῃ καὶ καλλιεργήσῃ θὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ ἐπαχθέστατα δάνεια.

Οἱ κάτοικοι ἐζήτησαν διὰ τοῦτο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰ ἑξῆς:

1) Γενικὴν ἀναστολὴν τῶν φόρων.

2) Ἄδειαν βοσκῆς εἰς τὸ δάσος τῶν μεγάλων ζώων των (ἵππων, βοῶν, ὄνων, κ.λ.π.) διότι ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀχύρου ἀποτελεῖ πρόσθετον στενοχωρίαν.

3) Ἀναστολὴν καταναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κτημάτων ἕνεκα χρεῶν.

4) Δάνειον σπόρων ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι.

Τὰ αἰτήματα τοῦ Λευκονοίκου εἶνε καὶ μέτρια καὶ εὔλογα, ἄτινα δὲν δύναται ν' ἀποκρούσῃ καὶ ἡ μᾶλλον ἀδιάφορος Κυβέρνησις.

Τὸ Λευκόνοικον εἶχε μία τῶν μᾶλλον ἐκλεκτῶν κοινοτήτων, καὶ αὐτὴ περιῆλθεν εἰς τοσαύτην ἀνάγκην δύναται νὰ φαντασθῇ τις πόσον αἰκτρὰ θὰ ἦνε ἡ θέσις τῶν ἄλλων μικροτέρων κοινοτήτων Ὀλυμπίου, Λουρουτζίνας, Ἀγκαστίνας, Γεγάγρων κ.λ.π. ὧν τὰ πλείστα καὶ ὑπὸ τὰς ἀρίστας συνθήκας μόλις ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ τοῦ βίου.

Ἐπιτακτικὸν ὅθεν ἔχει καθῆκον ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσακούσῃ καὶ ἐκπληρώσῃ τὰ αἰτήματά των ἀφοῦ καὶ οὐδὲν ἐκ τούτου ἔχει νὰ ζημιωθῇ.

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΜΗΝΙΑΣ

Ἡ ἰδέα τῆς ἀσφαλείας κατὰ τῆς θεομηνίας, ἥτις ἐγενήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ μας καὶ ἣν διετυπώσαμεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον, ἐπικροτεῖται φαίνεται ὑπὸ τῶν γεωργικῶν κοινοτήτων, καὶ ἐκεῖθεν ἔχομεν ἐν σχέδιον ἀσφαλείας οὐχὶ ἀδοκίμου.

Νὰ ἐπιβληθῇ «φόρος ἀσφαλείας» εἰσπραττόμενος, ὡς καὶ ὁ ἀκριδικός, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν δεκατευομένων προϊόντων καὶ ἐκ τοῦ οὕτω συσταθησομένου «Ταμείου Ἀσφαλείας» νὰ πληρώνωνται ἀποζημιώσεις διὰ θεομηνίας μετὰ ἐκτίμησιν παρ' ἐπιτροπῆς ἀμερολήπτου.

Τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζουσι καὶ διὰ τῶν ἑπομένων ἐπιχειρημάτων:

«Οἱ γεωργοὶ θὰ πληρώνωσιν ἑκάστοτε ἕκαστος κατὰ λόγον τῆς συγκομιδῆς του καὶ εἰς εἶδος, καὶ εἰς τὴν τοιαύτην πληρωμὴν εἶνε ἤδη συνηθισμένοι, ὥστε νὰ μὴ εὑρίσκωσιν αὐτὴν βαρεῖαν ἐνῷ, ἂν ἀφεθῶσιν εἰς τὴν προαίρεσίν των, εἶνε βέβαιον ὅτι οἱ πλεῖστοι θὰ ἀδιαφορῶσιν».

Ὁμολογουμένως ἡ γνώμη αὕτη εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρα πρὸς σύστασιν Ταμείου Ἀσφαλείας, καὶ μόνον μία χωρεῖ ἀντίρρησις, τὸ παρελθὸν τοῦ Ἀκριδ. Ταμείου, τὸ ὁποῖον εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως ἀπέβη διηνεκὴς οἰκονομικὴ πληγὴ εἰς τὸν τόπον.

Ἐντούτοις ἡ ἰδέα περὶ ἀσφαλείας κατὰ τῶν θεομηνιῶν εἶνε ἀξιοσημείωτος καὶ πρέπει νὰ ἐπισπάσηται τὴν προσοχὴν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ παντὸς δυναμένου νὰ συντελέσῃ ὁπωσδήποτε εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς.

ΔΑΣΙΚΗ ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΕΝ ΚΑΡΠΑΣΙΑ

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἡ Καρπασία συμπίλγεται ὑπὸ τῶν δασικῶν δροσήμων, ἅτινα ἐνιαχοῦ φθάνουσι μέχρι τῶν αὐλῶν τῶν περιφερικῶν οἰκιῶν τῶν χωρίων. Ἀπό τινος ὁ ἐκεῖ δασονόμος συνεχίζων τὸ ἔργον τοῦ προκατόχου του, καὶ ἄκαιρον ἐπιδεικνύμενος ζῆλον, μεταθέτει ὅπου δύναται τὰ ὁρόσημα ἐπεκτείνων τὰς δασικὰς περιφερείας ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων.

Οἱ κάτοικοι ἐπανειλημμένως ἀνηνέχθησαν καὶ διαμαρτυρήθησαν χωρὶς παρ' οὐδενὸς νὰ εἰσακουσθῶσιν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς παρ' οὐδενὸς τῶν ἐχόντων πρὸς τοῦτο καθῆκον νὰ ὑπερασπίσωσι καὶ προστατεύσωσιν αὐτούς.

Ἐσχάτως ὁ δασονόμος ἔβαλε χεῖρα καὶ ἐπὶ τῶν κτημάτων Ἐλεούσης τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ· ἡ ὅμως ἐπεκαλέσθη τὴν ἐπέμβασιν τοῦ νομικοῦ Συμβούλου της καὶ αὐτὸ, ἔσχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀναστολὴν τῆς κατακτητικῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Δασονομείου.

Ὅ,τι ἐγένετο διὰ τὴν Μονὴν διατί νὰ μὴ γείνῃ καὶ διὰ τοὺς ἀδικουμένους ἰδιώτας χωρικούς;

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Νέα ἐξεδόθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη προκήρυξις ἐκτενὴς τῇ 19)2 Μαΐου τροποποιήσασα ἐλαφρῶς τὴν προγενεστέραν ταύτης, περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ὑποχρεώσεων ἢ ἄλλων παρὰ τῶν διαμενόντων ἐν Κύπρῳ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἴδωσι τὰς λεπτομερείας εἰς τὰ τοιχοκολληθέντα ἔντυπα.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΝ ΦΑΡΜΑΚΑΙ

Ἡ πανήγυρις τῆς Ἁγ. Εἰρήνης θὰ ἑξακολουθήσῃ τελουμένη, ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι, κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς μεγαλομάρτυρος τῇ 5 Μαΐου.

Ἐγένετο φροντὶς πρὸς τοποθέτησιν τῶν προσκυνητῶν καὶ φιλοξενίαν αὐτῶν ὡς καὶ πρότερον.

Οἱ κάτοικοι Φαρμακᾶ κατέβαλον δι' ἐρανῶν ὑπὲρ τὰς £ 80 πρὸς ἔναρξιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ πυρποληθέντος Ἱ. Ναοῦ, ἥτις ἄρχεται λίαν προσεχῶς.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΙΔΙΩΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙ

Τῇ π. Κυριακῇ ἡ Κυπριακὴ πρωτεύουσα ἐκήδευσε τὸν ἀρχαιότατον οὐ μόνον ἐντῦτῆς ἀλλὰ καὶ τῆς Κύπρου ὅλης διδάσκαλον

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΚΙΡΤΖΙΔΗΝ

διανύσαντα ἕνα ὅλον αἰῶνα κατὰ τὴν μαρτυρίαν πρεσβυτῶν ἤδη μαθητῶν του.

Πρὸ τοῦ 1848 ἤρξατο τοῦ ἔργου ὡς βοηθὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ὡς δημοδιδάσκαλος ἐπὶ 60 συναπτὰ ἔτη ἐξηκολούθησε διδάσκων μετ' ἀδιαπτώτου ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἐνθυμῶνται μίαν ἀπουσίαν ἐκ τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ ἀναφέρωσιν ἐπεισόδια, καθ' ἃ τοὺς μαθητὰς ἐπετήρει καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

Ὁ διαπρεπέστατος τῆς Τουρκίας πολιτικὸς κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος **Κεσαμὴλ Πασᾶς** ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ, ὅστις ἀναγνωρίζων ὅλην τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῶν πρώτων ἐκείνων Ἑλληνικ. μαθημάτων περιέβαλλε μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς τὸν σεβαστὸν διδάσκαλόν του οὗτινος προηγήθη εἰς τὸν τάφον.

Μαθηταί του ἐγένοντο καὶ ἄλλοι Τοῦρκοι συμπολῖται, ὧν εἷς ἐκ τῶν παρόντων ἐν Λευκωσίᾳ κατέθεσε καὶ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ του, ὁ Μουσταφᾶ Λουτφῆ Ἐφ.

Ἀκμαῖος καὶ ἄοκνος διὰ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὸν ἔνθεον ὑπὲρ τῶν κοινῶν ζῆλον συνετέλεσε μὲν εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Π. Γυμνασίου, εἰργάσθη ὡς Ἐκκλησιαστ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Φανερωμένης ἐπιδειξάμενος μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς προαγωγῆς τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ναοῦ εἰς τὴν παιδείαν τῆς Κοινότητος, καὶ διετέλεσε μέγας λογοθέτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκπληρώσας τὰ λαχόντα αὐτῷ καθήκοντα παρὰ τὸ βαθὺ γῆρας κατὰ τὴν προχείρισιν τῶν Π. Π. Μητροπολιτῶν Πάφου καὶ Κιτίου.

Χάριν τῆς ὀφειλομένης τιμῆς ἡ κηδεία ἐγένετο δαπάναις τῶν Ἑλλην. Ἐκπαιδευτηρίων, προέστη δὲ ταύτης ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος περικυκλούμενος ὑπὸ παντὸς τοῦ Ἱ. κλήρου τῆς πόλεως καὶ τὴν σορὸν του περιέβαλον μετὰ πάσης τῆς κοινότητος αἱ μαθήτριαι τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν Παρθεναγωγείων, οἱ μαθηταὶ τοῦ Διδασκαλείου καὶ τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ αἱ ἀνώτεραι τάξεις τῶν ἀστικῶν σχολῶν.

Ἐπικήδειον εἶπε κατάλληλον ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Α. Κωνσταντινίδης καὶ στέφανοι κατετέθησαν ἐξ ὀνόματος τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ Διδασκαλείου, τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας καὶ τῶν Παρθεναγωγείων καὶ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν, τῆς Ἐκκλησίας Φανερωμένης καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, τῆς Κοινότητος Ἀγ. Ομολογητῶν καὶ παρὰ πολλῶν συγγενῶν καὶ ἄλλων ἐκδηλούντων τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν αὐτῶν πρὸς τὸν μεταστάντα.

Τὴν σορόν του προέπεμψε μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐπιγείου κατοικίας αὐτῆς μέγα πλῆθος ἀπονέμον εἰς αὐτὸν τὸν ὕστατον φόρον εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς πρὸς τὸν ἀναλώσαντα τὸν μακρὸν βίον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς πρώτης μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς τόσων γενεῶν, ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ὁποίου ἐν σκηναῖς δικαίων εὐχεται καὶ δέεται ἅπασα ἡ πόλις.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου

ΜΙΧ. ΒΑΚΙΡΤΖΙΛΟΥ

ἠνεῴγη κατάλογος ἐράνων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου.

Πρῶτος ἐνεγράφη ὁ πρεσβύτατος ἴσως ἐπιζῶν μαθητής του κ. Πασχ. Κωνσταντινίδης ὁ ἐγκριτος πολιτευτὴς καὶ δικηγόρος.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ. *Τῷ π. Σαββάτῳ ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης, χοροστατοῦντος τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου Μυριανθέως, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Α Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Γεωργίου, συνελθόντος πολλοῦ πλήθους καὶ ζητωκραυγάσαντος ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων, τῆς Βασιλίσσης Μητρὸς τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ Στόλου.*

Τὸ σύνθημα τῶν ζητωκραυγῶν ἔδωσεν ὁ κ. Δήμαρχος.

◆◆◆

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου *ἐν Λάρνακι ἐρημείωσεν ἐξαιρετικὴν συγκέντρωσιν ἐφέτος. παρετηρήθη δὲ καὶ ἐξαιρετικὴ συγκέντρωσις βοῶν καὶ ἄλλων ζῴων πρὸς πώλησιν.*

◆◆◆

ΓΑΜΟΙ. *Τῇ π. Κυριακῇ ἠλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ δοκίμου παρ' ἡμῖν γλύπτου κ. Δ. Θυμοπούλου καὶ τῆς περισέμνου καὶ συμπαθοῦς Δεσποινίδος Ἐλισάβετ Δ Λεοντιάδου τῆς ἐγκρίτου ἐξ Ἰκονίου οἰκογενείας ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθῶν φίλων εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.*

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ *Τῷ π. Σαββάτῳ ἠλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου νέου κ. Σωτ. Θ Περδίκη καὶ τῆς συμπαθεστάτης Δεσποινίδος Ἰουλίας Ν. Ρώσσου.*

Οἱ μνηστευθέντες ἄσμενοι θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαριτηρίους ἐπισκέψεις τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ τῆς μνηστῆς.

◆◆◆

ΑΦΙΞΕΙΣ. *Διέτριψαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει τὴν π. ἑβδομάδα οἱ ἐν Πάφῳ γνωστοὶ ἔμποροι κ. Ν. Ἱερόπουλος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀγρότης χάριν ὑποθέσεων τῶν καταστημάτων αὐτῶν ἐπιστρέφοντες ἐκεῖ διὰ τοῦ συμβατικοῦ ὁμήρου.*

◆◆◆

ΕΙΣ ΤΡΟΥΛΛΟΥΣ. *Χάρις εἰς τὴν φιλόπατριν πρωτοβουλίαν τοῦ διδασκάλου κ. Κωνσταντίνου Ἀδαμίδου, καὶ τὴν συνεργασίαν φιλοτίμων καὶ προοδευτικῶν νέων αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα ἐπανηγυρίσθησαν Ἑλληνοπρεπῶς ἅμα καὶ χριστιανικῶς.*

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν λιτὴν ἐτελέσθησαν ἀγῶνες μαθητικοὶ καὶ προσκοπικαὶ ἐπιδείξεις, καὶ ἀγῶνες φιλάθλων μεταξὺ νέων τοῦ χωρίου καὶ τῶν πλησιοχώρων.

Τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα ἐδιδάχθη ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν τὸ δρᾶμα

Μάρκος Βότσαρης

κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὁποίου ἐψάλησαν ᾄσματα ἐθνικὰ καὶ ἐγένοντο ἀπαγγελίαι πατριωτικαί, ἐπεσφραγίσθη δὲ ἡ ὡραία ἑορτὴ διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου.

Ἀπεφασίσθη ὅπως ἱδρυθῇ εἰς Τρούλλους Σχολ. Κῆπος, ἐξευρεθέντος καταλλήλου χώρου μετὰ ὕδατος.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
«ΕΝΩΣΙΣ»

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ 1 Μαΐου καὶ ὥρᾳ 4. 30' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν τῷ Κυπριακῷ Μουσείῳ κ. Μεν. Μαρκίδης.

Θέμα: Περὶ τοῦ Κυπριακοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους.

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα

Ἐν Λευκωσίᾳ 25 Ἀπριλίου 1916.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ κ.κ. Κ. ΤΟΜΑΣ & ΥΙΩΝ

Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν θὰ γένηται Μουσικὴ καὶ Κινηματογραφικὴ Ἑσπερὶς ὑπὲρ τῆς δοκίμου παρ' ἡμῖν ἐν τῇ Μουσικῇ οἰκογενείας Κ. Τόμας καὶ Υἱῶν.

Ἡ γενικὴ συμπάθεια ἧς ἀπολαύουσιν οἱ δόκιμοι οὗτοι Μουσικοὶ ἐξασφαλίζει τὴν πρόθυμον ὑποστήριξιν τοῦ φιλομούσου Κοινοῦ.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἐκφωνηθεὶς ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ'.

Ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου συμπολίτου ἡμῶν καὶ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῶν Ἑλλην. Γραμμάτων ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις εἰς κομψότατον τεῦχος ἀποτελῶν ὡραῖον καὶ ἐμπνευστικὸν ἀνάγνωσμα διὰ πάντα Ἕλληνα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἀναχωρῶ ἐκ Κύπρου δηλῶ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι κατέστησα πληρεξούσιόν μου τὸν κ. **Ἐπιφάνιον Χαρλεττίδην** εἰς τὸν ὁποῖον παρακαλῶ ν' ἀπευθύνωνται οἱ μετ' ἐμοῦ συναλλασσόμενοι ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην πρᾶξιν σχετιζομένην πρὸς ἐμέ.

Λευκωσία 25)8 Μαΐου 1916.

Δημοσθ. Μιχαηλίδης
Κοπτορράπτης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα προτίθεται νὰ διεξαγάγῃ ἐμβολιασμοὺς (ἐνοφθαλμισμοὺς) ὀπωροφόρων δενδρων μὲ ἐκλεκτὰ ἐμβόλια ἀπὸ τῆς 15ης Μαΐου μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1916 (ν.ἡ.)

Οἱ βουλόμενοι δέον νὰ ἀποταυθῶσι ταχέως πρὸς ἡμᾶς δηλοῦντες ταυτοχρόνως τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐμβολιασθησομένων δένδρων των.

Νοεῖται ὅμως ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη θὰ διεξαχθῇ πρὸ παντὸς εἰς τὰ χωρία ἐκεῖνα ἔνθα τὸ κυριώτερον τῶν προϊόντων εἶνε αἱ ὀπῶραι καὶ ἐφ' ὅσον τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διαθέσιμα ἐμβόλια καὶ τὰ χρηματικὰ μέσα, ὡς καὶ ἄλλαι συνθῆκαι ἤθελον ἐπιτρέψει.

Γεωργικὸν Τμῆμα τῇ 25-1916.

W. Bevan
Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἡ χήρα κυρία Ἀναστασία Κ. Παστελλίδου λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλῃ ὑμῖν τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς αὐτῆς

Ἑλένης

μετὰ τοῦ κυρίου

Ματθαίου Χ. Μαρούχου

Ὁ κύριος Χαράλαμπος Μαρούχος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλῃ ὑμῖν τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Ματθαίου

μετὰ τῆς δεσποινίδος

Ἑλένης Κ. Παστελλίδου

Εὐλογηθησομένους τῇ 14 Μαΐου 1916 ὥρᾳ 10 π. μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀλινιωτίσσης καὶ νὰ παρακαλέσωσιν ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε αὐτοὺς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 27 Ἀπριλίου 1916.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

— Ἀναδεκτοὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Εἰς Ἀθήνας καὶ ἐν τῷ Ἀγγλικανικῷ Ναῷ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος αὐτοπροσώπως καὶ ἐν στολῇ ναυάρχου ἀνεδέξατο τὸ 8 τέκνον τοῦ ὑποναυάρχου κ. Κάρντεϊλ, τῆς Ἀγγλικῆς Ναυτικῆς Ἀποστολῆς. Ἡ τελετὴ διεξήχθη μετὰ τῆς δεούσης ἐπισημότητος.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Ἕλλην πρόξενος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μεγαλειότητος ἀνεδέξατο τὸ ὄγδοον τέκνον τοῦ κ. Μαστροπούλου Προξενικοῦ ὑπαλλήλου, ὅπερ εἶνε ὁ δεύτερος ἀναδεκτὸς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μετὰ τὴν πρώτην τοιαύτην βάπτισιν ἐν Λευκωσίᾳ.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κύπρῳ κ. Παρασκευόπουλος ἀνεδέξατο ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐν Πύργῳ τῆς Λεμεσοῦ τὸ ὄον τέκνον ἑνὸς ἐγχωρίου.

— Ἡ ὅθεν διαίρεσις τοῦ Στρατοῦ.—Δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀθῆναι 18)1 Μαΐου.

Ἡ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας δημιουργία διαφόρων καὶ πολυποικίλων διαδόσεων περὶ ἀποφάσεων καὶ μελετωμένων κινημάτων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς καὶ ἰδρύσεως διαφόρων συνδέσμων, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γιαννακίταν ὅπως καλέσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πολλοὺς ἐκ τῶν διοικητῶν τῶν ἐνταῦθα συνταγμάτων καὶ ἄλλων ἀνεξαρτήτων μονάδων, πρὸς οὓς συνέστησεν ὅπως οἱ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὶ ἀπέχωσι πάσης ἐνεργείας δυναμένης νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις, νὰ ὑποτεθῇ δὲ ὅτι ἀνομιγνύονται εἰς ἔργα ἀλλότρια τοῦ προορισμοῦ των, δηλώσας ὅτι, θέλει κολάσῃ αὐστηρῶς οἱανδήποτε παρεκτροπὴν ἀξιωματικοῦ δυναμένην νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν πρὸς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀφοσίωσιν καὶ τὴν τήρησιν τοῦ ὅρκου του.

— Ὁ στρατὸς ἐνιαῖος καὶ ἀδιαίρετος.

Ἐπίσης ἀναφορικῶς πρὸς τὰ γραφέντα περὶ διαιρέσεως τοῦ στρατεύματος ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐδήλωσε πρὸς δημοσιογράφον τὰ ἑξῆς:

«Παρακαλῶ νὰ διαψεύσητε κατηγορηματικώτατα τὰ ἀναγραφόμενα καὶ διαδιδόμενα περὶ συστάσεως Στρατιωτικοῦ Ἀντισυνδέσμου, ὡς τελείως ἀνυπόστατα καὶ φανταστικά. Οὐδὲ ὑπῆρχεν οἱοδήποτε λόγος νὰ συγκροτηθῇ οὐδεὶς Σύνδεσμος. Τὸ στράτευμα ἐνιαῖον καὶ ἀδιαίρετον ἔχει ὁρκισθῆ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα αὐτοῦ. Ἐπρεπε νὰ μὴ εἶνε Ἕλληνες ἐκεῖνοι οἵτινες ἤθελον παρασύρῃ τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα δι' ἡμῶν. Τὸ στράτευμα παραμένει συνηπισμένον καὶ ἀδιαίρετον, ἀνήκει δὲ ὁλόκληρον εἰς τὸ Ἔθνος ἀνέκαθεν καὶ τὸ Πολίτευμα, καὶ ἔχει, ἐπαναλαμβάνω, ὁρκισθῆ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ὁποίου παραμένει ὁλόκληρον.

Θὰ παράξω λοιπὸν παραδειγματικῶς πᾶσαν ἐκδήλωσιν ἀποπείρας τειναούσης νὰ παρασύρῃ τὸ στράτευμα διηρημένον, διότι περὶ τοιούτου τινὸς πρόκειται. Τὸ Πρακτορεῖον δὲ «Ῥαδιὸ» θὰ κατεδιωχθῇ ποινικῶς κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους διὰ τὰ ψεύδη, ἅτινα διέσπειρε, προβὰν εἰς ἀνακοίνωσιν περὶ συστάσεως δῆθεν Στρατιωτικοῦ Ἀντισυνδέσμου».

— Μάνδρα κατὰ τοῦ Πρακτορείου Ῥάδιο.

Πράγματι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διέταξε τὸν διευθυντὴν τοῦ τμήματος Δικαιοσύνης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως συντάξῃ μήνυσιν κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γαλλικοῦ τηλεγραφικοῦ πρακτορείου Ῥαδιὸ ἐπὶ δυσφημήσει καὶ αὐκοφαντίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀνακοινώσεώς του δημοσιευθείσης εἰς τὸν τύπον δι' ἧς παρέστησε τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς διηρημένους καὶ ἐπιλήσμονας τοῦ ὅρκου αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Πατρίδα. Ἡ μήνυσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ κ. Γιαννακίτσα θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν καὶ θ' ἀνατεθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τακτικὸν ἀνακριτὴν πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν.

— Ἀνακοινωθὲν τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ διὰ τὰς κυκλοφορούσας φήμας.

Τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ ἐξέδωκε χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν.

«Διὰ τοῦ τύπου κυκλοφοροῦσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας φῆμαι περὶ στρατιωτικῶν συνδέσμων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων.

Οἱ ἀξιωματικοὶ πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον αὐτῶν καὶ ἔχοντες πλήρη συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν πατρίδα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην οἱασδήποτε ἐξωτερικεύσεως τῶν σκέψεων αὐτῶν περὶ ἀφοσιώσεως καὶ νομιμοφροσύνης, ἃς οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν τῷ στρατῷ ὁ μὴ συμμεριζόμενος.

Συνεπῶς τὰ ὡς ἄνω διαδιδόμενα παρέλκουσιν.»

— Σύναψις ἐσωτερ. δανείου.

Ἀθῆναι, 3 Μαΐου. — Αἱ διαπραγματεύσεις περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ δανείου ἐξ 70,000,000 δραχμῶν φαίνεται ὅτι θὰ ἐπιτύχουν. Ἐκτὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ συμμετάσχωσι τοῦ δανείου καὶ αἱ ἄλλαι Τράπεζαι ὡς καὶ οἱ ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι.

Ἀθῆναι, 4 Μαΐου. — Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου ὁμοθύμως ἀπεφάνθη τὸ σχέδιον τῆς Κυβερνήσεως νὰ συνάψῃ δάνειον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῆς ἐκδόσεως τραπεζογραμματίων, χωρὶς νὰ καταθέσῃ τὸ ἰσότιμον εἰς χρυσόν.

— Ἡ Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Ὑπογραφέντα ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐστάλησαν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» δύο Β. Διατάγματα περὶ τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς Β. Ἠπείρου.

Διὰ τοῦ ἑνὸς τῶν Διαταγμάτων τούτων ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν Β. Ἤπειρον ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 524 περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τῶν νέων χωρῶν.

Διὰ τοῦ ἑτέρου Β. Διατάγματος ἡ Β. Ἤπειρος διαιρεῖται εἰς δύο νομοὺς ἤτοι, τὸν τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ τὸν τῆς Κορυτσᾶς.

Ὁ νομὸς Ἀργυροκάστρου ἀποτελεῖται ἐκ δύο ὑποδιοικήσεων, τῆς Πρεμετῆς καὶ τοῦ Δελβίνου, ὁ δὲ τῆς Κορυτσᾶς ἐκ τῆς ὑποδιοικήσεως Ἐρσέκας.

— Κατακράτησις Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων ἐν Κερκύρᾳ.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κερκύρας, διαβιβασθείσας ἀρμόδως, τὰ συμμαχικὰ πολεμικὰ συνέλαβον ἐν πλῷ καὶ ὡδήγησαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κερκύρας τὰ ἀτμόπλοια «Μυκάλην» καὶ ἓν ἕτερον φορτηγόν, τὰ ὁποῖα ἔπλεον πρὸς τὴν Ἤπειρον μὲ φορτία σίτου καὶ ἀλεύρου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἠπείρου.

— Κατὰ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ.

Ἐξ ὅλων τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, αἴτινες καὶ ἀμεσώτατα ἐπηρεάζονται, ἐξηκολούθησαν ν' ἀποστέλλονται πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν ψηφίσματα διαμαρτυρίας ἐν συλλαλητηρίοις κατὰ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ διὰ τῶν Ἑλλην. Σιδηροδρόμων.

Ἡ Κυβέρνησις εἰς νέα διαβήματα τοῦ πρέβεως τῆς Σερβίας ἐπανέλαβεν ἀπόλυτον ἄρνησιν, καὶ τὸ ζήτημα παραμένει ἐκκρεμές.

— Κατάλωσις ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ναυτικῶν γραφείων τοῦ Πειραιῶς, οἱ ναῦλοι μένουν σταθεροί, εἰς τὰς ὑψηλὰς τιμάς, ἐξακολουθεῖ δὲ ἀθρόα ἡ ναύλωσις ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων παρὰ ξένων Κρατῶν. Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ξένον ἐμπόλεμον Κράτος ἐναύλωσεν ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον 4,750 τόννων φορτίου, πρὸς 39.1/2 σελίνια τὸν τόννον διὰ 12 μῆνας, μὲ ὅλας τὰς δαπάνας τῆς καυσίμου ὕλης καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πολέμου μετὰ τῶν λιμενικῶν τελῶν εἰς βάρος τοῦ ναυλωτοῦ. Ὁ ἐν λόγῳ ἐφοπλιστὴς θὰ λάβῃ δι' ὅλον τὸ ἔτος δραχ. 2,813,320!!!

Αἱ ἄδειαι ἀναχωρήσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν. — Ὑπουργικαὶ ὁδηγίαι.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκοινοποίησε πρὸς ὅλας τὰς δισκητικὰς ἀρχὰς τῆς Κράτους ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ διὰ τῆς ὁποίας ἐντέλλονται ὅπως μὴ παρέχωσιν ἄδειας ἀποδημίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς τοὺς στρατευσίμους ἀπὸ τοῦ ἔτους 1916—1917. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἀδειῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπὸ τοῦ στρατολογικοῦ ἔτους 1892 μέχρι τοῦ 1899. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ χορήγησις ἀδειῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν εἰς τοὺς γονεῖς τεσσάρων τέκνων καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τεσσάρων ἀδελφῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν στρατὸν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐτάχθησαν εἰς τὴν ἐθνοφρουράν. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδειῶν ἀποδημίας εἰς τοὺς ἀνικάνους καὶ βοηθητικοὺς τῶν ἀνωτέρω ἡλικιῶν. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ χορήγησις ἀδειῶν εἰς τοὺς ἀπαλλαγέντας τῶν ἐτῶν 1892 μέχρι 1899 συμπεριλαμβανομένου, καθὼς καὶ εἰς τοὺς στρατευσίμους ἀπὸ τὸ ἔτος 1891 καὶ κάτω. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ χορήγησις ἀδειῶν ἀποδημίας εἰς τοὺς μέχρι τοῦ ἔτους 1892 συμπεριλαμβανομένου, ἀδηλώτους.

— Ἀποχαιρετισμὸς τοῦ ναυάρχου Κάρρ.

Ὁ ἀποχωρήσας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ Ἄγγλος ναύαρχος κ. Κὰρρ ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ πληρώματα τῶν πολεμικῶν, τὴν κάτωθι ἀποχαιρετιστήριον διαταγήν. «Περιστάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἰσχύει ἐπέβαλόν γ' ἀποχωρήσω ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ἐπὶ τούτοις πέμπω ὑμῖν τὸ ἐγκάρδιον τοῦτο ἀποχαιρετιστήριον μήνυμα, μετ' εὐχαριστιῶν πρὸς πάντας ὅσοι μὲ ἐβοηθήσαν εἰς τὸ ἔργον μου καὶ μετὰ τῶν ἐνθέρμων εὐχῶν μου. ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ εὐτυχίας ὑμῶν ἐν τῷ μέλλοντι».

— Αἱ διαλέξεις τῶν Φιλελευθέρων.

Γνωστοὺς ἐπιδιώκοντες σκοποὺς οἱ φιλελεύθεροι ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν ἐγερθεῖσαν ἀνησυχίαν ἐν Ἀθήναις, ἐπεκτείνουσι τὰς διαλέξεις αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Εἰς Πάτρας μετέβη ὁ κ. Ῥέπουλης ὅπως ὁμιλήσῃ εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Ἰδεὰλ» καὶ ἐδέησε νὰ προστατευθῇ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς Ἀστυνομ. δυνάμεως ὅπως δυνηθῇ νὰ διαλεχθῇ παρὰ τὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ πλήθους.

Ὁ κ. Γούνάρης ἐθεώρησε ζήτημα τιμῆς, ὅπως μὴ ματαιωθῇ ἡ διάλεξις ἐν τῇ γενετείρᾳ πόλει του καὶ ἐπροστάτευσε τοὺς φιλελευθέρους δι' ὅλων τῶν μέσων ὅσα διαθέτει.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

Παρίσιοι 18)1.—(Χ). Στρατιὰ τῆς Ἀνατολῆς.—Ἀπὸ 15 μέχρι 30 Ἀπριλίου κατὰ μῆκος τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων ἐσημειώθησαν συμπλοκαὶ ἀσήμαντοι μέν, ἀλλὰ συχναί, ἕνεκα τῆς ἐγγυτάτης ἀποστάσεως ἥτις χωρίζει τ' ἀντιμέτωπα στρατεύματα καὶ ἡ ὁποία ἐνίοτε εἶναι μικροτέρα τοῦ ἑνὸς χιλιομέτρου.

Ἕνεκα τῆς κακοκαιρίας, αἱ μονομαχίαι πυροβολικοῦ ὑπῆρξαν ὀλιγώτερον ζωηραί. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν τούτοις διάστημα τὸ ἀεροπορικὸν σῶμα κατέδειξε ζωηροτάτην δραστηριότητα βομβαρδίσαν τὸν σταθμὸν τῆς Στρωμνίτσης, τὸν στρατωνισμὸν καὶ τὰ πυροβολεῖα τῆς Μπογδάντσας, τὸν καταυλισμὸν τῶν Πορσίων, Μπογδορίτσας καὶ Πετριτσιοῦ. Διὰ τολμηρᾶς ἐπ